gulis hæredibus debentur. 1) In re dubia benigniorem interpretationem ſequi, non minus juſtius eſt, quàm tutius.

193.

De aditione cum tempore mortis continuandâ.

Omnia fere jura hæredum perinde habentur, ac ſi continuò ſub tempus mortis hæredes extitiſſent.

194.

De hæredibus hæredum.

Qui per ſucceſſionem, quamvis longiſſimam, defuncto hæredes conſtiterunt, non minus hæredes intelliguntur, quàm qui principaliter hæredes exiſtunt.

195.

De expreſſis & tacitis.

Expreſſa nocent, non expreſſa non nocent.

196.

De Privilegiis.

Privilegia quædam cauſæ ſunt, quædam perſonæ: & ideo quædam ad hæredem tranſmittuntur, quæ cauſæ ſunt: quæ perſonæ ſunt, ad hæredem non tranſeunt.

197.

De conjunctionibus. De licito & honeſto.

Semper in conjunctionibus non ſolùm quid liceat conſiderandum eſt, ſed & quid honeſtum ſit.

198.

De dolo Tutoris.

Neque in interdicto, neque in cæteris cauſis pupillo nocere oportet dolum Tutoris, ſive ſolvendo eſt, ſive non eſt.

199.

De eo, qui imperio Magiſtratus non paruit.

Non poteſt dolo carere, qui imperio Magiſtratus non paruit.

200.

De minori iniquitate eligenda.

Quotiens nihil ſine captione inveſtigari poteſt, eligendum eſt, quod minimum habeat iniquitatis.

201.

De his, quæ ex teſtamento proficiſcuntur.

Omnia, quæ ex teſtamento proficiſcuntur, ita ſtatum eventus capiunt, ſi initium quoque ſine vitio ceperint.

202.

Definitiones eſſe periculoſas.

Omnis definitio in jure civili periculoſa eſt; parum eſt enim, ut non ſubverti poſſit.

203.

De damno & culpa.

Quod quis ex culpa ſua damnum ſentit, non intelligitur damnum ſentire.

204.

De actione.

Minus eſt actionem habere, quàm rem.

205.

De his, quæ à nobis abire poſſunt.

Plerumque fit, ut etiam ea, quæ à nobis abire poſſint, proinde in eo ſtatu ſint, atque ſi non eſſent ejus conditionis, ut abire poſſent: & ideo, quod fiſco obligamus, & vindicare interdum, & alienare, & ſervitutem in prædio imponere poſſumus.

206.

Ne quis lucretur cum jactura alterius.

Jure naturæ æquum eſt, neminem cum alterius detrimento & injuria fieri locupletiorem.

207.

De re judicata.

Res judicata pro veritate accipitur.

208.

Deſinere habere.

Non poteſt videri deſiiſſe habere, qui nunquam habuit.

209.

De ſervitute.

Servitutem mortalitati fere comparamus.

210.

De Inſtitutione.

Quæ ab initio inutilis fuit inſtitutio, ex poſt facto convaleſcere non poteſt.

211.

De Servo, & abſentia Reipublicæ cauſa.

Servus Reipublicæ cauſa abeſſe non poteſt.

REPERTORIUM GENERALE

Rerum & Verborum omnium

IN VI. TOMIS

OPERUM CANONIC. R. P. F. ANACLETI REIFFENSTUEL,

Nempe Quinque in V. Lib. Decretalium, & Sextum de Regulis Juris, contentorum.

Explicatio Abbreviationum.

Littera P. denotat *Procemium*, T. *Titulum*, N. *Numerum*, A. *Appendicem*, pro quinque libris Decretalium; Quando verò Lib. *de Regulis Juris* agitur, Littera C. denotat *Caput*, R. *Regulam*, N. *Numerum* materiæ in quavis Regula.

Numeri marginales 1.2.3.4.5. *Tomos Decretalium, Litteræ* R.J. *Tractat. de Regulis Juris indicant.*

A.

1. A Dictio quando ſtet excluſivè, vel incluſivè? T. 9. *n.* 74.

ABBAS. ABBATES, ABBATISSA.

1. Abbas poteſt eligi in Epiſcopum. *Tit.* 5. *num.* 53. Inter Abbates perpetuos & Eccleſiam, contrahitur quaſi conjugium Spirituale. *Tit.* 6. *num.* 111. Abbates perpetui, aliique Superiores Regulares, an ſint eligendi ſecundùm formam in c. Quia propter, de Elect. præſcriptam? T. 6. *num.* 336. *& ſeqq.* In electione Abbatum perpetuorum poteſt indubitanter procedi per viam compromiſſi, *n.* 349. Abbates ex privilegio Papæ poſſunt conferre ordines minores, T. 13. *num.* 14. & 15. Hæc poteſtas non eſt annexa jure divino Benedictioni Abbatiali, *num.* 16. Utrum etiam poſſint conferre ordines Sacros? *n.* 17. *& ſeq.* Abbatiæ præficiendus, debet eſſe, vel intrà annum fieri Presbyter. T. 14. *n.* 12. Antiquitùs tamen Abbates poterant eſſe non Presbyteri. *num.* 13. Idem ob neceſſitatem, atque utilitatem Eccleſiæ, etiam hodiè poteſt fieri diſpenſativè, *n.* 14. Et an in tali caſu poſſit diſpenſare Epiſcopus? *num.* 15. Abbas benedictus poteſt conferre ordines minores etiam ſubditis Epiſcopi de hujus licentia, T. 29. *num.* 87. Abbates an cogantur venire ad Synodum? T. 31. *nu.* 102.

2. Abbas exemptus, an poſſit contrà Epiſcopum præſcribere certam Parochiam? T. 26. *n.* 56.

3. Abbates non poſſunt conſecrare Calices, T. 40. *n.* 43. nec benedicere Campanas, *n.* 48.

1. Abbatiſſa, an ſit eligenda à duabus partibus Monialium? T. 6. *n.* 150. Abbatiſſa nequit excommunicare propter inobedientiam ſibi ſubjectas, nec Clericos ſtrictè ſuſpendere, *Tit.* 33. *n.* 37. Poteſt tamen implorare officium Superioris, ut ipſe tales excommunicet, aut ſuſpendat, *n.* 37.

ABIGEATUS.

5. Abigeatus, Abigeus quis? T. 18. *n.* 60. Pœna illius, *ibid.*

ABORTUS.

5. Abortus, quas pœnas habeat, ſi fœtus jam fuit animatus? T. 10. *num.* 13. Et quas ſi fuit inanimatus? *n.* 14. Graviſſimæ pœnæ contrà procurantes directè, vel indirectè abortum, juvantes item & conſulentes, ſtatutæ ſunt per Sixtum V. *nu.* 15. Cujus Bulla per extenſum refertur, *nu.* 16. Quæ fuit moderata per Bullam Gregorii XIV. *n.* 17. Quæ refertur per extenſum, *n.* 18. Referuntur in compendio pœnæ contrà directè, vel indirectè procurantes abortum fœtus animati, & conſulentes ac juvantes ad illum, *n.* 19. Quarum aliquæ obligant antè, aliquæ poſt ſententiam Judicis. Et quæ, *n.* 21. *& ſeqq.* Doctrina practica, quàm miſeri ſint Clerici, quovis modo abortum fœtus animati procurantes, vel ad eum juvantes, conſulentes, *num.* 25. Diſpenſare in pœnis abortûs, quis poſſit? *n.* 22.

ABROGATIO.

1. Abrogatio legis, quid, & quomodo differat à derogatione, & irritatione legis? T. 2. *nu.* 484. & 485.

ABSENS, ABSENTES, ABSENTIA.

3. Abſens, quando dici poſſit invigilare gregi? T. 4. *num.* 12.
Abſentes Canonici in quibus caſibus debeant vocari ad Capitulum? T. 11. *num.* 10. & in quibus cenſeantur præſentes ad lucrandas præſentias? T. 4. *nu.* 185. *& ſeqq.*

1. Abſentes, an & quando ſint vocandi ad electiones? T. 6. *n.* 118. *& ſeqq.* Quoad hoc eſt attendenda conſuetudo locorum, *nu.* 118. & 119. Abſens, qui ſcit vacationem Eccleſiæ, & diem electionis, ulteriùs non eſt neceſſariò citandus, *num.* 117. Si abſentes commodè vocari non poſſint, putà ob periculum ex mora imminens Eccleſiæ, poſſunt & debent alii procedere ad electionem, *n.* 119.

4. Abſentia unius, an & quando ſolvat ſponſalia? T. 1. *n.* 212. *& ſeqq.*

ABSOLUTIO.

1. Abſolutio à cenſuris ad cautelam, quid operetur? *Tit.* 3. *n.* 53. Abſolutio ab excommunicatione pri-

mùm ſuperveniens, non convalidat Reſcriptum ab excommunicato impetratum, *num.* 54. *&* 55. Abſolutio à cenſuris metu extorta, ipſo jure eſt nulla, eamque extorquens excommunicatur, *T.* 40. *n.* 65. *& ſeqq.*

3. Abſolutio à Pœnis ob violatum Jus Aſyli, *Tit.* 49. *num.* 221. poteſt à ſolo Papa fieri, qui commiſſionem abſolvendi non niſi Epiſcopis dat, *num.* 222. Et non valet antè reſtitutionem, *num.* 224. Abſolutio ab excommunicatione ob violatam Immunitatem realem, aut perſonalem, à ſolo Papa fieri poteſt. *T.* 49. *num.* 291. *& ſeqq.* Et quomodo? Alius qui abſolvit, eſt excommunicatus, *num.* 292. In articulo mortis, an & quando alius abſolvere queat? *num.* 291.

4. Abſolutio Oratorum pro foro externo ante diſpenſationem, quomodo fieri debeat? A. *n.* 340. *& ſeq.* Pro foro interno qualiter? *n.* 468.

5. Abſolutio ab hæreſi, an & quando competat Epiſcopis? *Tit.* 7. *num.* 350. *& ſeqq.* Vi Tridentini olim poterant abſolvere ab hæreſi occulta, *ibid.* Hodiè verò de Jure Communi, reclamante Bulla Cœnæ, id non amplius poſſunt, *num.* 351. *& ſeqq.* Poſſunt tamen Epiſcopi, ut delegati Apoſtolici abſolvere ab hæreſi notoria, ſi reus illam priùs abjurat, *num.* 369. Et virtute ſpecialis facultatis Pontificiæ in Germania à quavis hæreſi, *nu.* 370. Imò de Jure Communi à quavis abſolvere poſſunt impeditos accedere Papam perſonaliter, *num.* 371. Regulares, an & quando poſſint abſolvere ab hæreſi? *T.* 7. *nu.* 416. *& ſeqq.* Prælati Regulares Majores habent poteſtatem abſolvendi ſuos ſubditos ab omnibus caſibus, etiam hæreſi, *num.* 419. *& ſeqq.* Nullus Regularis, quantumvis Exemptus ab hæreſi abſolvere poteſt aliquem ſæcularem, *num.* 426. *& ſeq.* Niſi ſæculares ſint impediti perſonaliter adire Romam. *n.* 428. Abſolvere ab hæreſi nequeunt ſimplices, non Privilegiati Confeſſarii, etiam illos qui perſonaliter accedere ſummum Pontificem non valent, *T.* 7. *num.* 395 *& ſeqq.* Poſſunt tamen, ſi hæreſi infectus, nec Pontificem, nec Epiſcopum perſonaliter accedere poteſt, *num* 397. Vel ſi Epiſcopus facultatem abſolvendi impeditum adire Papam, deleget, *numer.* 398. *& ſeq.* Virtute Jubilæi ab hæreſi abſolvere num poſſint ſimplices Confeſſarii, *num.* 400. *& ſeq.* In articulo mortis poſſunt, *num.* 407. Abſolutio à caſibus reſervatis Pontifici, an & quando competat Epiſcopis? *Tit.* 7. *num.* 346. *& ſeqq.* Poſſunt Epiſcopi ab omnibus caſibus Pontifici reſervatis ſuos ſubditos abſolvere, ſi caſus ſint occulti, *num.* 350. modo non ſint ex caſibus Bullæ Cœnæ, *num.* 351. *& ſeqq.* Poſſunt Epiſcopi ab omnibus, etiam Bullæ Cœnæ caſibus abſolvere impeditos perſonaliter accedere Papam, *numer.* 371. *& ſeqq.* Referuntur in Compendio, atque declarantur impedimenta adeundi Papam, *nu.* 378. *& ſeqq.* Inter quæ non eſt frequentia caſuum, *num.* 389. Impeditus perſonaliter adire Papam, non tenetur mittere Procuratorem, aut ſcribere pro abſolutione Sacramentali, *n.* 393. *& ſeqq.* Regulares, an & quando poſſint abſolvere à caſibus Papæ reſervatis, *Tit.* 7. *num.* 416. *& ſeq.* Prælati Regulares Majores poſſunt abſolvere ſuos Subditos ab omnibus, à quibus Epiſcopi de Jure communi ſuos Diœceſanos abſolvunt, *nu.* 419. *& ſeqq.* Abſolvunt ſuos Subditos ab omnibus, etiam Bullæ Cœnæ, caſibus, *num.* 421. Regulares Mendicantes Confeſſarii, etiam ſimplices, præſertim ordinis noſtri habent poteſtatem abſolvendi ſæculares totius mundi ab omnibus peccatis & caſibus, etiam Pontifici reſervatis; non item reſervatis Epiſcopo; *num.* 430. Exceptis caſibus in Bulla Cœnæ contentis, *ibid.* *&* *n.* 247. à quibus tamen poſſunt abſolvere impeditos perſonaliter accedere Papam, *num.* 428. Quinam cenſeantur impediti perſonaliter accedere Papam? *n.* 378. *& ſeqq.* Qui abſolvi poſſunt etiamſi Procuratorem mittere, vel ſcribere valerent Romam, *num.* 393. Nullus Regularis poteſt abſolvere vi Privilegiorum à caſibus Epiſcopo reſervatis, *T.* 7. *nu.* 426. *&* 429. Reſervatio Epiſcoporum principaliter afficit perſonam Confeſſarii, *numer.* 424. Et ideò poſſunt Regulares abſolvere alienum Diœceſanum à caſibus, in illius Diœceſi reſervatis Epiſcopo, *num.* 425. Abſolutio à Cenſuris, præſertim Excommunicationis, *Tit.* 39. *num.* 240. Excommunicatio Major etiam præſtita ſatisfactione, non tollitur ſine abſolutione, *ibid.* Niſi author ita velit, *num.* 241. Lata ab homine per ſententiam ſpecialem, abſolvi poteſt ab illo ſolo, qui eam tulit, *num.* 242. Vel ejus ſucceſſore, *num.* 243. Vel ſuperiore obtinente plenam juriſdictionem in authorem Cenſuræ, qualis non eſt Archi-Epiſcopus reſpectu Epiſcopi, *nu.* 244. Ab Excommunicatione lata à Jure, vel homine per Decretum, aut ſententiam generalem ſine reſervatione, abſolvere pro utroque foro poteſt ſubditum ſuum ſuperior, *num.* 246. Et pro foro interno etiam Parochus, & quivis Confeſſarius; non item pro foro externo, *num.* 247. Abſolutus à ſimplici Confeſſario pro foro interno, quid poſſit pro foro externo? *num.* 248. Quis abſolvat ab Excommunicatione reſervata? *num.* 249. Et quis à ſuſpenſione, Interdicto? *num.* 250. *& ſeqq.* Poteſtas abſolvendi à Cenſuris, & aliis caſibus reſervatis competens Epiſcopis, Regularibus, & aliis Confeſſariis remiſſivè *num.* 254. Et à Cenſuris Papæ reſervatis, omnibus competit, vi Privilegiorum, Regularibus Mendicantibus, *T.* 39. *num.* 255. *& ſeqq.* Exceptis caſibus Bullæ Cœnæ, à quibus Prælati Regulares ſuos ſubditos tantum abſolvunt, *ibid.* Extrà Italiam abſolvunt etiam Excommunicatos ob percuſſionem Clerici, & alios per Clementem VII. pro Italia reſervatos, *num.* 256. Non poſſunt tamen abſolvere à Cenſuris ab homine per ſententiam ſpecialem latis, *num.* 257. Abſolutio Cenſurarum per Regulares facta non relevat in foro externo, *n.* 258. Et quotupliciter, & quomodo fieri debeat, ac poſſit? *Tit.* 39. *num.* 266. *& ſeqq.* Poteſt dari vel abſolutè, vel conditionatè, vel ad cautelam, vel cum reincidentia, *ibid.* In & extrà Confeſſionem etiam abſenti ac invito, & quomodo? *num.* 267. In nullo foro abſolvi poteſt Cenſuratus, niſi prius ſatisfecerit parti læſæ, & quomodo? *num.* 269. Doctrina practica ad propoſitum obſervanda Confeſſariis in abſolutione Cenſurarum, *num.* 270. Quis abſolvere poſſit ab Excommunicatione ob duellum incurſa? *Tit.* 14. *num.* 47. Abſolutio à Regularibus reſpectu Regularium alterius Ordinis fieri non poteſt, *T.* 39. *n.* 260. Niſi Religioſi confitentes ſpeciale ad id habeant privilegium, ut Dominicani, quando ſunt in itinere, *n.* 261. Quod idem omnibus aliis Religioſis competere volunt aliqui, *n.* 262. In ordine noſtro, non niſi in mortis, vel neceſſitatis articulo confiteri licet extrà ordinem: Qualis articulus cenſeatur neceſſitas confitendi? *num.* 263. Doctrina practica pro Collectoribus, *ibid.*

Abſolutio à Simonia, & pœnis ejus à quo fieri poſſit? *T.* 3. *n.* 333. *& ſeqq.* Et pro foro Conſcientiæ data valet quoad omnia, niſi lis moveatur in foro externo, *T.* 7. *n.* 349.

R. J. Abſolutio non danda impœnitenti, & indiſpoſito, *C. II. R. V. n.* 6.

ABSURDA.

4. Abſurda ſemper & ubique ſunt vitanda, **T. 1.** *nu.* 285.

ACCEPTATIO.

1. Acceptatio populi, an requiratur ad Legem humanam? *T.* 2. *num.* 136. *& ſeqq.* Quid agendum, ſi juſta habeatur cauſa non acceptandi legem? *n.* 143. Populus non acceptando legem ritè publicatam peccat, poteſtque puniri, *num.* 147. Niſi quis è populo juſta de cauſa excuſetur, *n.* 148. *& ſeqq.*

ACCEPTILATIO.

3. Acceptilatio quid? *T.* 23. *n.* 55.

ACCEPTIO.

R. J. Acceptio perſonarum, quid ſit? *C. II. R. XII. n.* 3. in judicio non eſt habenda, *ibid.* per totum.

ACCESSORIUM.

2. *Acceſſorium naturam ſequi congruit principalis*, quomodo intelligendum, *T.* 24. *n.* 99.

R. J. Acceſſorium ſequitur naturam principalis, *C. II. R. XLII. num.* 5. etiamſi acceſſorium ſit pretioſius, quàm principale, *ibid. num.* 17. niſi eſſet ſummè arduum, *n.* 18. Acceſſorium quadrupliciter dici poteſt, *n.* 3. Varia hujus Regulæ exempla & limitationes, *ibid. num.* 6. *& ſeqq.* Acceſſorium quod ſe ſolo ſine principali ſubſiſtere poteſt, non corruit, corruente principali, *n.* 3.

ACCESSUS.

1. Acceſſus minoris partis ad majorem, an in electionibus valeat? *T.* 6. *n.* 302. *& ſeqq.*

ACCRESCERE.

3. Accreſcendi Jus quid, & quibus competat? T. 26. *n.* 555. *& ſeqq.*

ACCUSARE, ACCUSATIO, ACCUSATUS.

4. Accuſare Matrimonium contrahendum, exiſtente impedimento, quivis poteſt, & tenetur, T. 18. *n.* 2. Contractum ſoli conjuges accuſare poſſunt ex cauſa impotentiæ, *n.* 3. Vel ob impedimentum, quod ipſi tollere poſſunt, *num.* 4. Imò nec ipſi audiuntur, ſi cognito tali impedimento ſe invicem cognoſcunt carnaliter, *n.* 5. Matrimonium ex cauſa conſanguinitatis vel affinitatis ſuſpectum accuſant conſanguinei proximiores &c. *n.* 6. Ex alio impedimento nullum, aut ſuſpectum accuſare poſſunt omnes, *n.* 7. quovis tempore, etſi de valore jam eſſet pronunciatum, *n.* 8. Ab accuſando repelluntur, qui quæſtûs causâ accuſant, *num.* 9. Qui tempore denunciationem non accuſant, *n.* 10. Limitatur, *ibid.* *& ſeq.* Aliquando etiam conjuges, & quando? *n.* 12. Item accuſantes per literas, *n.* 13.

5. Accuſare quinam poſſint? T. 1. *nu.* 15. non poſſunt Impuberes, *num.* 16. Mulieres, *n.* 17. Servi, *n.* 18. Clerici, & Religioſi, niſi accuſent ſuum Prælatum, *n.* 19. Nec Milites, *num.* 20. Surdi, muti, & mente capti, *num.* 21. Infames ac criminoſi, Excommunicati, *n.* 24. Inimici, & cohabitantes cum illis, *num.* 25. Suſpecti, *num.* 27. Pauperes, *ibid.* Infideles, & Hæretici, *num.* 28. Conſanguinei, *n.* 29. Qui omnes tamen accuſare valent in certis criminibus, & quibus? *n.* 30. Inhabilem ad accuſandum poteſt Judex ex officio repellere, *n.* 32.

Accuſare criminaliter, an & quando quis teneatur? T. 1. *n.* 33. Non poteſt Clericus coram Laico, benè verò coràm Judice Eccleſiaſtico, T. 12. *n.* 88.

5. Accuſari quinam poſſint vel non? T. 1. *n.* 34. Non poſſunt carentes uſu rationis, *ibid.* Abſentes, *n.* 36. Mortui, *n.* 37. Superiorem non agnoſcentes, *n.* 38. Legati Imperatoris, *n.* 39. Qui crimen jam præſcripſerunt, *n.* 40. Abſoluti à crimine, vel accuſatione, *n.* 41. Limitatur tamen hoc, *n.* 42.

Accuſati criminaliter non poſſunt accuſare, T. 1. *n.* 23.

2. Accuſatio calore iracundiæ facta, an teneat? T. 18. *num.* 21.

5. Accuſatio criminalis quid? *T.* 1. *num.* 5. Debet fieri in ſcriptis, *num.* 6. apud competentem Judicem, *n.* 7. cum expreſſione nominis Judicis, accuſatoris, accuſati, delicti, menſis, & anni quo delictum fuit commiſſum, *n.* 8. Requiritur etiam inſcriptio, *n.* 10. ſit ad vindictam publicam, *n.* 13. Semel facta cogit Judicem ad procedendum, *n.* 54. In quo differat à civili? T. 1. *n.* 14. Habet eoſdem effectus reſpectu accuſati, quos habet denunciatio reſpectu denunciati, *num.* 57. Et quinam ſint illi effectus reſpectu accuſati? *ibid.* Accuſatio criminalis etiam licita, an & quando inducat Irregularitatem? Vide *Irregularitas ab accuſatione criminali.*

Accuſator, oblato jam libello, non ampliùs poteſt deſiſtere ab accuſatione, T. 1. *n.* 50. Benè tamen ante libellum, *n.* 51. Deprehendens ſe erraſſe accuſando, tenetur in foro interno deſiſtere, *num.* 52. Deſiſtens tamen punitur in foro externo, *n.* 53. Tenetur planè probare delictum, aliàs punitur pœna talionis, & aliis pœnis, *n.* 56.

Accuſator, vel Denunciator, quomodo impugnare poſſit defenſiones Rei, vel reſpondere ad illas? *Tit.* 1. *n.* 469. *& ſeqq.* Et criminalis in probatione deficiens, præſumitur Calumniator, ſubjacet pœnis, & quibus? T. 2. *n.* 3. *& ſeqq.*

ACEPHALUS.

3. Acephalus nemo debet eſſe, T. 39. *n.* 16.

ACQUISIBILIA.

5. Acquiſibilia privilegio, ſunt acquiſibilia conſuetudine, T. 33. *n.* 40.

ACTA, ACTIO, ACTOR, ACTUS.

2. Acta Judicii & acta cauſæ quid? & in quo differant? T. 1. *nu.* 185. Acta unius judicii, an habeant ſuum effectum, fidemque faciant in alio? *nu.* 185. *&* 186. Acta coram Judice Eccleſiaſtico fidem faciunt coram ſæculari, & è contra, ut unus adjuvet alterum in compeſcendo malos, *n.* 190. Acta probatoria in judicio ſummario, fidem non faciunt in ordinario, *num.* 191. Hoc tamen limitatur, *n.* 192. Et in judicio civili, fidem non faciunt in criminali; benè tamen è contra, *n.* 193. Et acta in judicio inducunt notorium, & quomodo? *nu.* 194. Acta, ſeu geſta per Judicem putativum, an valeant? *nu.* 196. *& ſeqq.* Acta prioris inſtantiæ quæ? *Tit.* 28. *num.* 244. Sub his comprehenditur etiam ſententia, *ibid.* Regeſtum, ſive extractus actorum primæ inſtantiæ, fit ad diſtantiam partis, ejuſque expenſis, *num.* 245. Acta prioris inſtantiæ, & quidem omnia debent per appellantem ſuis ſumptibus tranſportari ad Judicem appellationis, *num.* 246. *& ſeqq.* Notabilis textus Concilii Tridentini quoad hoc, *num.* 247.

3. Acta ibi eſſe dicuntur, ubi aliquid ſit authoritate Judicis, T. 26. *n.* 252.

Acta Capitularia ut valida ſint, ſufficit conſenſus majoris partis Capituli, T. 11. *n.* 11. Dummodo omnes legitimè convocentur, *num.* 12. Et Capitulariter congregati tractatum habeant, *n.* 13.

Atque duæ partes Capitularium ſint præſentes, ſaltem de Jure Civili, *num.* 14. Quid de hoc Canoniſtæ? *num.* 15. *& ſeq.* Qualis ſubſcriptio requiratur, quando ſuper actis Capitularibus erigi debet inſtrumentum? *num.* 17. *& ſeqq.* Ad valorem actus Capitularis non requiritur major & ſanior pars Capituli, *num.* 21. *& ſeqq.* Limitatur in aliquibus caſibus, *n.* 24. Major & ſanior Capituli pars quæ? *nu.* 20. Et quid poſſit? *num.* 24. Unus Canonicus poteſt ſe opponere & impedire damnum Eccleſiæ, *nu.* 25. *& ſeqq.* Major pars, quando ſcienter eligit indignum, ſufficit electio à minori parte celebrata, *nu.* 27. Minor pars in Capitulis, quando ſufficiat? *nu.* 28. *& ſeqq.* Contemptus unius valet ad irritandum actum

à cæteris factum, *num.* 31. In iis quæ competunt pluribus, ut ſingulis, requiritur conſenſus omnium, *num.* 34. *& ſeqq.* Poteſt Epiſcopus cum majori parte Capituli ſtatuere, quòd quivis Canonicorum teneatur contribuere pro reparatione Eccleſiæ ſuæ, *num.* 31. Vel neceſſitate aut utilitate Collegii, *num.* 39. *& ſeq.*

5. Acta proceſſus non debent communicari Reo ante ipſius examen, **T. 1.** *num.* 507. Benè verò poſteà, *n.* 441. *&* 83.

Acta, ſeu Copia actorum, an, & quando communicari poſſint, & debeant Reo appellanti, & ejus Advocato? **T. 1.** *nu.* 410. *& ſeq.* Reviſio & Collatio actorum quomodo fieri poſſit, ac debeat? *num.* 537.

1. Actio quid, & quomodo differat ab Imploratione officii judicis? *T.* 32. *n.* 302. *& ſeqq.*

Actiones bonæ fidei ſunt Septemdecim, & quales? *T.* 35. *num.* 124. *&* 125. In Actionibus bonæ fidei veniunt uſuræ & fructus à tempore moræ; ſecus in actionibus ſtricti juris, *n.* 130. *&* 131. Vide infrà, ℣. *Contractus bonæ fidei.* Actiones liquidæ bene poſſunt vendi, *T.* 37. *num.* 48. Actio mandati directa, ſeu competens domino contrà Procuratorem, ſive Mandatarium, quid importet? *Tit.* 38. *num.* 110. *&* 111. *&* 128. Actio mandati contraria, quid? *num.* 113.

Actio, *quod metus cauſa*, datur illi, qui ex gravi metu rem ſuam alteri tradidit, T. 40. *num.* 35. Vi hujus debet fieri integra reſtitutio, *num.* 36. Agens hac actione non tenetur deſignare, quis metum intulerit, *n.* 37. Actio, *quod metus cauſa*, non ſolum eſt perſonalis, ſed etiam in rem ſcripta, *num.* 38. Imò & pœnalis, *ibid.*

2. Actio realis, & actio perſonalis, quid? **T. 3.** *n.* 11. *&* 12. In utraque poteſt diſtingui duplex cauſa petendi, proxima & remota, *nu.* 13. Et quæ ipſarum in libello debeat exprimi? *num.* 14. *& ſeqq.* Actionis nomen, an neceſſariò ſit exprimendum in libello? *num.* 18. *& ſeqq.* Vide infrà, ℣. *Libellus.* Inter actiones reales & perſonales, notabilis eſt differentia quoad miſſionem in poſſeſſionem rei petitæ, T. 15. *n.* 27. Utrum tam in actionibus realibus, quàm perſonalibus, opus ſit miſſione in poſſeſſionem bonorum contumacis ex ſecundo Decreto? *T.* 15. *n.* 31. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Decretum, &* ℣. *Miſſio in poſſeſſionem.* Actio tum perſonalis, tum realis, ut fiat litigioſa, requiritur litis conteſtatio, *T.* 16. *nu.* 31. Ante litem conteſtatam actio liquida poteſt licitè cedi, vel vendi, *n.* 32. Et quid de actione dubia, ſeu controverſa? *n.* 33.

Actio judicati oritur ex litis conteſtatione, **T. 5.** *num.* 32. Actiones temporales per litis conteſtationem fiunt perpetuæ, *n.* 39. Actiones pœnales poſt conteſtationem litis tranſeunt in ſolidum contrà hæredes Reorum, *n.* 40. Actio criminalis, utpote major, regulariter priùs eſt tractanda, quàm civilis, *T.* 10. *n.* 10. *& ſeqq.* Dummodò utraque principaliter intentetur, *n.* 11. fallit hoc quando quæſtio civilis præjudicat criminali, *n.* 12. Inter actiones & Interdicta, olim erant plures differentiæ, *T.* 12. *n.* 76. Hodiè in effectu nulla remanet differentia, *num.* 77. Actio confeſſoria quæ? **T.** 12. *num.* 280. Actio civilis & actio prætoria, quæ? **T.** 14. *num.* 21. Et quale diſcrimen inter illas? *n.* 22.

Actiones, quo tempore extinguantur, ſeu quando præſcribatur contrà eas? **T.** 26. *num.* 174. *& ſeqq.* Actio hypothecaria contrà debitorem, vel ejus hæredem, non extinguitur niſi annis quadraginta, ſecùs contrà alios, *num.* 174. *&* 175. Actiones temporales per conteſtationem litis, fiunt perpetuæ, *num.* 176. Actiones aliæ extinguuntur per præſcriptionem annis triginta, non tamen omnes tantùm temporis requirunt, *nu.* 177. Actio injuriarum expirat lapſu unius anni, *num.* 178. Actio ad accuſandum adulterium, aliaque peccata carnis, quibuſdam exceptis, expirat quinquennio, *n.* 179. Quid dicendum de nefando crimine Actionis Sodomiæ? *num.* 180. Actiones criminales tolluntur regulariter viginti annis, nonnullis tamen exceptis, *num.* 181. Actio redhibitoria, quæ & quo tempore eidem præſcribatur? *n.* 182. Actio, *quanti minoris*, quæ, & quamdiu duret? *n.* 183. Actionem in facto præbet ſententia lata pro actore, *T.* 27. *num.* 145. In actione injuriarum Reus condemnatus efficitur infamis, niſi injuria foret minima, *num.* 148. Actiones perſonales, quæ correſpondent obligationibus duntaxat ad patiendum, ſive ſubeundum onus, ſi ab altero petatur, præſcriptione extinguuntur ob ſolam negligentiam Actoris, ſeu ceſſationem Exactoris, quamvis obligatus ſuæ interim obligationis probè conſcius ſit, *T.* 26. *num.* 107. Secùs dicendum de actionibus perſonalibus, quæ correſpondent obligationibus ad aliquid agendum, vel non agendum, *num.* 114. *& ſeqq.* Dantur actiones, quæ tolluntur, ſeu contra quas præſcribitur lapſu certi temporis, *n.* 118. Actio ex pacto nudo, an detur? *num.* 119. In actionibus civilibus ſententia lata non illicò eſt executioni mandanda, ſed expectandum ſaltem per decem dies, T. 27. *num.* 160. Et quid in criminalibus? *nu.* 161. *&* 162. Si dixerit Reus ſe velle parere ſententiæ, ſtatim iſta in actione reali eſt executioni mandanda, *n.* 163. In actione perſonali regulariter conceditur quadrimeſtre ad ſolvendum, *num.* 164. *&* 165. Vide infrà, ℣. *Sententiæ executio.* Actio de dolo quid? *T.* 14. *num.* 28. Eſt actio prætoria, *num.* 29. Et perſonalis, *n.* 30. An tranſeat in hæredes? *num.* 30. *&* 31. Actio de dolo non procedit ſecluſo dolo malo, *num.* 32. Nec admitti debet, niſi causâ cognitâ, attendendo ſcilicet ad tria, & quæ? *num.* 33. *& ſeqq.* Ea non datur pro modica ſumma, ſeu quæ non excedit duos aureos, *num.* 34. Neque omni tempore, ſed intra biennium, *num.* 35. Nec adverſus eas perſonas, quibus, pietate, officio, reverentia obligamur, *num.* 36. Neque ubi alia actio, exceptio, aut reſtitutio in integrum ſuppetit, *num.* 37. Actio de dolo, & exceptio doli, in aliquo conveniunt, differunt tamen in pluribus, *num.* 38. 39. *& ſeqq.* Actio de dolo finitur biennio, *num.* 39. Atque infamat, *num.* 40. Eſtque extraordinaria, atque ſubſidiaria, *num.* 41. Et arbitraria, *num.* 42.

3. Actio æſtimatoria, ſeu quanti minoris quid? cui, & contrà quos detur, *n.* 317. Cur detur, ſi læſio non ſit ultrà dimidium, *num.* 318. Qui ignoranter vendidit rem vitioſam, ad id ſolùm tenetur, quantò minoris fuiſſet res empta, *num.* 319. Tempus ad actionem redhibitoriam eſt ſemeſtre, ad æſtimatoriam verò annus; *n.* 320. Quando ob vitium conceditur actio redhibitoria, poteſt emptor loco illius aſſumere æſtimatoriam, *num.* 321. Actio Decimarum, vide *Decimarum actio.* Actio ex commodato quæ? *T.* 15. *n.* 38. Ex depoſito quæ? *Tit.* 16. *n.* 52. Ex conducto, *T.* 18. *num.* 81. Actiones ex empto & vendito, T. 17. *n.* 307. *& ſeqq.* Jura emptori concedunt actionem empti ad conſequendum ea, quæ ei debet venditor, & huic actionem venditi ad conſequenda, quæ ei debet emptor, *ibid.* Actio venditi, ſeu ex vendito quid? *num.* 308. Ad quid detur? *num* 109. Actio empti, ſeu ex empto quid? *num.* 310. Ad quæ detur, *n.* 311. Et ex læſione ultrà, vel infrà dimidium. Vide *læſio ultrà dimidium.* Actionis nomen non eſt opus in libello exprimere ſecundùm Canones, *T.* 14. *n.* 22. Actio redhibitoria quid? cui? & contrà quos detur? *T.* 17. *num.* 312. *& ſeq. & num.* 322. Non datur, niſi vitium

tium ſit notabile, & quidem corporis, non animi, *num.* 314. Contrà venditorem, qui ignoranter vendidit rem vitioſam non datur actio redhibitoria, *num.* 315.

5. Actio ad Palinodiam, ſeu Recantationem. Vide *Palinodiæ actio.* Actio ex dejecto, vel effuſo quid importet, & contrà quem competat? *T.* 36. *n.* 25. Actio ex lege Aquilia datur ad reſarcitionem damni, & quantùm intereſt, damnum datum non fuiſſe, *T.* 36. *n.* 50. Et ſubinde etiam ad duplum vel quadruplum, *numer.* 15. Actio furti, quid? Et contrà quem competat? *T.* 18. *n.* 31. *& ſeqq.* Actio injuriarum. Vide *Injuriarum actio.*

R. J. Actio injuriarum perpetua datur contrà judicem, non reſervato juris ordine, in tortura procedentem, C. I. R. VI. *n.* 12. Et merè perſonalis non tranſit in ſucceſſionem particularem ſine ceſſione, C. II. R. XLVI. *n.* 7. Et cui competit pro re acquirenda, ei magis competit exceptio pro retinenda, C. II. R. LXXI. *n.* 3.

2. Actor, unde ſic dicatur? **T. 1.** *num.* 8. In judicio ſemper intervenit Actor, vel verè, vel fictè, *num.* 5. Actor poſt libellum per Judicem Reo porrectum obligatur litem proſequi, & quandò ſecùs? *T.* 3. *num* 40. Vide infrà ℣. *Libellus.* Actor nequit ſe ulla fori incompetentis exceptione tueri quoad reconventionem, ubi hæc locum habet, *Tit.* 4. *num.* 5. Actor plus debito petens in Judicio, an poſſit impunè pœnitere? *T* 11. *nu.* 16. *& ſeq.* Actore plus petente, an poſſit Reus negare ſimpliciter totam petitionem? *nu.* 20. *& ſeq.* Regula iſta, *Soli actori incumbit onus probandi*, fallit in Judiciis duplicibus, *T.* 12 *n.* 238. *Actore non probante, Reus abſolvitur*, limitatur, & declaratur, *T.* 15. *n.* 16. Actor qualiter cenſeatur committere contumaciam? *T.* 14 *nu.* 71. *& ſeqq.* Et contumax quomodo ſit citandus? *n.* 81. *& ſeqq.* Præſertim, ſi ſit abſens, vel latitet, *n.* 82. *Invitus agere, nemo cogitur*, quomodo intelligendum, *n.* 81. Contrà Actorem contumaciter abſentem poteſt Judex procedere uſque ad ſententiam, etiam lite non conteſtata, *num* 84. Major eſt contumacia Actoris, quàm Rei, *num.* 88. Magis præſumitur contrà Actorem, quàm contrà Reum contumaciter abſentem, *nu.* 89. Cur non fruſtrà ad inſtantiam Rei fiat proceſſus ſuprà cauſa principali, Actore contumaciter abſente, ſicque nihil probante? *n.* 90. *Actore non probante Reus abſolvitur*, quomodo intelligendum? *n.* 91. Quatuor remedia juris competunt Reo contrà Actorem contumaciter abſentem, & quæ? *num.* 92. *& ſeq.* Actor in termino citationis contumaciter abſens, tenetur Reo comparenti ad expenſas, T. 14. *num.* 94. Secùs, ſi nec Reus comparuit, *num.* 95. Actor contumax ampliùs non eſt audiendus, niſi præter reſtitutas expenſas etiam præſtet cautionem de comparendo in termino citationis, *n.* 96. Et qualis debeat eſſe hæc cautio? *n.* 97. Vide infrà, ℣. *Contumacia*, & ℣. *contumax.* Actor ob contumaciam Rei, mittitur ex primo Decreto in poſſeſſionem rei petitæ, *Tit.* 14. *num.* 130. Ac poſt annum conſtituitur verus rei poſſeſſor, *nu.* 131. Actor ob contumaciam Rei ex primo Decreto miſſus in bona petita, poſt annum efficitur verus poſſeſſor, *Tit.* 15 *n.* 17. *&* 19. Annus ille quando tunc incipiat currere, *n.* 20. *& ſeq.* Actor qui ob reſiſtentiam adverſarii rem cuſtodiendam nanciſci non poteſt, poſt annum ſtatim verus conſtituitur poſſeſſor, *num.* 22. In actionibus perſonalibus qualiter Actor ob contumaciam Rei ſit mittendus in poſſeſſionem ex primo Decreto? *n.* 24. Actor tunc poſt annum non adquirit poſſeſſionem bonorum abſque ſecundo Decreto, *num.* 25. *& ſeqq.* Vide infrà, ℣. *Miſſio in Poſſeſſionem.*

Actore plenè non probante, ſufficit ad probandam Rei innocentiam præſumptiva & dubia probatio, *T.* 19. *n.* 63. Actori regulariter incumbit onus probandi, *T.* 19. *n.* 13. *& ſeqq.* Actor tenetur ad judicium venire paratus, *num* 124. Habet in ſua poteſtate, quando agere velit; non ſic Reus, *ibid.* Regula illa, *Actori incumbit probatio*, patitur plures fallentias, & quas? *num.* 125. *& ſeqq.* Si præſumptio juris ſtet pro Actore, tunc onus probandi transfertur in Reum, *n.* 126. *&* 127. Actor tenetur edere inſtrumenta, quibus in judicio eſt uſurus, & quomodo? *T.* 22. *num.* 234. *& ſeqq.* Teneturque Reo edere inſtrumenta ad fundandam ejus exceptionem, & cur? *n.* 244. Vide infrà, ℣. *Reus an inſtrumenta.* Actorem ab agendo repellit exceptio excommunicationis, non Reum à defendendo, *T.* 25. *n.* 120. Tamen ut repellat Actorem ab agendò, debent plures obſervari conditiones, & quæ? *n.* 121. *& ſeq.* Actorem excommunicatum, debet Judex ex officio repellere; & qualem? *nu.* 125. Vide infrà, ℣. *Exceptio excommunicationis.*

R. J. Actor quis dicatur? C. II. R. XI. *n.* 2. in quibus cauſis actoris partes ſint favorabiliores, quàm Rei? *ibid. n.* 10. 11. *&* 12. Actor excommunicatus repellitur exceptione, C. II. R. XXXII. *num* 13. Actor, ſi una actione inepta repellatur, poteſt aliam congruentem inſtituere, C. I. R. LXXXIV. *n.* 9. Non poteſt uti pluribus actionibus, Reus verò pluribus exceptionibus, C. II. R. XX. *n.* 2. 3. Actor poſt litis conteſtationem invito Reo non poteſt recedere, C. II. R. XXI. *num.* 9. Actori non licet, quod Reo licitum non eſt, C. II. R. XXXII. *n.* 2. *&* 3. fallit 1.) quod actor poſſit petere judicem extraordinarium, non item reus, *ibid. n.* 14. 2.) Actor ex pluribus ordinariis judicibus poteſt unum eligere, non reus, *num.* 13. 3.) Actorem accuſantem Reus de crimine non poteſt reaccuſare, *num.* 16. 4.) Actor, probato furto admittitur ad juramentum de quantitate, non verò reus ad purgatorium juramentum, *n.* 18.

1. Actus meræ facultatis, qui? T. 4. *n.* 130. Actuum frequentia, an & qualis requiratur ad inducendam conſuetudinem? *n.* 116. *& ſeqq. & n.* 95. Et quales actus ad eam inducendam requirantur? *n* 125. *& ſeq.*

2. Actus, ut eſt ſervitus ruſtica, quid? *T.* 26. *n.* 99.

3. *Actus agentium non operatur ultrà intentionem eorum*, T. 5. *n* 422.

Actus de natura validus, valet in foro interno, etſi à lege irritetur, *T.* 6. *n.* 111. *Actus ſi non valet ut ſit, nec valebit ut fieri poteſt*, T. 18. *nu* 27. Actus voluntariæ juriſdictionis coram quovis judice fieri poteſt, *T.* 26. *n.* 251. Voluntarii quando, & quomodo inducant conſuetudinem obligatoriam? *T.* 30. *num.* 198.

4. Actus agentium non operantur ultrà voluntatem eorum, T. 1. *n.* 5. Et Internos quando poſſit, & ſoleat præcipere Eccleſia? *T.* 7. *n.* 24.

R. J. Actus ab initio validus ſolo tractu temporis non vitiatur; nec ab initio invalidus temporis lapſu convaleſcit, C. II. R. XVIII. *n.* 4. Actus, formâ ſubſtantiali non ſervatâ, nullus eſt, C. II. R. LXIV. *num.* 6. Legitimi conditionem non recipiunt, neque diem, C. II. R. L. *nu.* 5. *&* 6. Sumuntur in duplici ſenſu, *ibid. n.* 2. *&* 3. Actuum jure invalidorum effectus, C. II. R. LXIV. *num.* 10. remiſſivè. Actus legitimè factus, v. *factum.*

ADITIO.

3. Aditio hæreditatis, adire hæreditatem. Vide *hæreditatis aditio.*

ADMINISTRATOR.

Adminiſtrator Epiſcopi, quid? & quid juris de eo? *T.* 6. *n.* 25. *& ſeqq.*

R. J. Adminiſtrator rerum non poteſt donare, C. II. R. LXXXI. *n.* 4.

ADOLESCENTES.

2. Adoleſcentium vita nihil eſt incertius, T. 23. *n.* 97. Ex bona conſervatione in adoleſcentia, præſumitur puer bonus futurus in ætate virili, & quomodo? T. 23. *n.* 97. *&* 98.

ADOPTATIO.

4. Adoptatio quid? & quotuplex? T. 12. *n.* 2. Quinam adoptare poſſint? & quæ conditiones ad adoptandum requiſitæ? *n.* 3.

ADULTERIUM.

3. Adulterium unius, an & quomodo præbeat licentiam innocenti intrandi Religionem? *Tit.* 32. *n.* 26. *& ſeqq.*

4. Adulterium conjugis quomodo privet dote, vel contradote, & aliis? T. 20. *n.* 95. *& ſeqq.* Quando conſtituat impedimentum criminis? Vide *criminis impedimentum*, T. 7. *n.* 1. *& ſeqq.* Et quatenùs eſt cauſa divortii. Vide *Divortium ex cauſa adulterii.*

5. Adulterium quid? & quotuplex? *Tit.* 5. *n.* 2. *& ſeq.* Aliud eſt ſimplex, *n.* 3. aliud duplex, *n.* 4. Copula carnalis cum ſponſa de futuro non eſt adulterium, *n.* 5. *& ſeqq.* Adulterii pœnæ, T. 15. *nu.* 8. *& ſeq.* De Jure Divino eſt mors, *ibid.* De Jure Canonico pœnæ adulteri Laici in adulterio perſiſtentis eſt Excommunicatio, *n.* 9. Fœminæ adulteræ eſt detruſio in Monaſterium, *n.* 10. Amiſſio dotis, & Donationis propter nuptias, *n.* 12. Alia pœna adulterii eſt divortium, *n.* 11. Clerici adulteri pœna quæ? *n.* 13. *& ſeqq.* Pœna adulteri de Jure Civili quæ? *n.* 16. *& ſeqq.* Et quæ de Jure Bavarico? *n.* 19. Adulterii pœnas non incurrit, qui illud non ſcienter, vel actualiter committit, *num.* 26. *& ſeqq.* Adulterium accuſare quinam, & quando poſſint? T. 16. *n.* 25. *& ſeq.* Antè omnia criminaliter poteſt maritus, *ibid.* Et poſt ipſum Pater adulteræ, & alii conjuncti, *n.* 26. His deficientibus, quivis extraneus mas, major viginti quinque annis, *n.* 27. Civiliter quoad dotem, & divortium, uxor etiam poteſt accuſare virum adulterum, non item criminaliter, loquendo de Jure Civili, *n.* 28. Secùs eſt de Jure Canonico, *n.* 29. Ad probandum adulterium ſufficiunt violentæ præſumptiones, & quæ? *n.* 30. *& ſeqq.* Adulterii Judex, quando agitur civiliter, quoad divortium, ſolus Eccleſiaſticus eſt, T. 16. *n.* 39. Qui etiam incidentaliter judicat de cauſa dotis, donationis propter nuptias, atque alimentorum, *n.* 40. Si contrà adulterium agitur criminaliter ad pœnam ſanguinis, ſolus Laicus Judex eſt, *nu.* 41. Si ad aliquam aliam pœnam criminaliter agitur, mixti fori eſt, *n.* 42. Adulterii probatio qualis requiratur, & ſufficiat? T. 16. *n.* 30. *& ſeqq.*

ADVOCATUS, ADVOCATI.

1. Advocati, alio nomine vocantur *Poſtulantes*, *Patroni cauſarum*, &c. T. 37. *n.* 4. Æquiparantur militibus, *n.* 6. Advocatum eſſe eſt honoris, *n.* 7. Advocatum in Judicio agere, qui poſſint, vel prohibeantur? *n.* 8. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Poſtulare.* Advocatum ad lites agere, num poſſint Clerici? *n.* 15. *& ſeqq.* Vel Monachi, aliique Religioſi, *n.* 24. *& ſeqq.* Advocatorum obligatio generatim quotuplex? T. 37. *n.* 27. Advocati qua ratione teneantur attendere ad cauſæ qualitatem? *n.* 28. Non poſſunt ſuſcipere cauſam certò injuſtam, & deſperatam, *ibid.* Quid agendum Advocato, ſi cauſa Clientis in progreſſu appareat injuſta, quæ ab initio videbatur juſta, vel ſaltem probabilis? *nu.* 29. An tunc poſſit Clientulum inducere ad tranſigendum, *n.* 30. Qua ratione teneatur ſervare modum advocandi? *n.* 31. *&* 32. Atque ſervare veritatem, *n.* 33. *& ſeqq.* Advocatus utens falſis pro veris, falſi crimen incurrit, *num.* 33. Bonus Advocatus Clienti dicit: *Si ſic reſpondebis, perdes cauſam; ſi aliter, & contrà veritatem, perdes animam*; *n.* 34. Non ſubtrahat adverſario ſuæ defenſionis copiam, nec ſuperfluas petat dilationes, &c. *n.* 35. Licet poſſit occultare ea, quibus impediri poſſet proceſſus, *n.* 36. Tenetur ſervare fidelitatem, & qua ratione? *nu.* 31. *& ſeqq.* Non poteſt prodere inſtrumenta, ſeu documenta ſecreta ſuæ cauſæ parti adverſæ, alioquin dicitur falſarius, *num.* 38. Nequit idem eſſe Advocatus & Judex, in eadem inſtantia, & cauſa, *n.* 39. Et quid ſucceſſivè? *ibid.* Advocatus utrique parti ſimul inſerviens, cenſetur Prævaricator, *n.* 40. Tenetur ſervare moderationem in ſalario, & qualiter? *n.* 41. *&* 42. Nequit paciſci de quota litis, *num.* 44. Advocato non licet ullum contractum cum Clientulo ſuo inire, *nu.* 45. Nec poteſt alienas lites redimere, *n.* 46. Et qualiter id prohibitum? *n.* 47. *& ſeq.* Qualiter differat à Procuratore, *T.* 37. *n.* 7. *& T.* 38. *n.* 7. *& ſeqq.* Advocatus ut quis ſit, poteſt compelli, *T.* 38. *n.* 9. De facto plerumque Advocati partium ſimul conſtituuntur harum Procuratores, *n.* 12. Advocatorum confeſſio, ſeu error, an noceat ſuo Clientulo? T. 38. *n.* 126. Advocatum idoneum tenetur Judex parti litiganti providere, ſi ea talem non habet, T. 32. *nu.* 69. Taliſque Advocatus poteſt eſſe domeſticus, ſive familiaris Judicis, *n.* 70. Non tenetur gratis præſtare officium ſuum, *n.* 71. Dummodo Clientulus ille non ſit omninò pauper, *n.* 72. Ea, quæ ab Advocatis minus benè dicta fuerunt, an Judex ſupplere poſſit, ac debeat? *n.* 73.

2. Advocatorum officium circà quæ verſetur? T. 1. *n.* 221. Advocatus reſpondens in his quæ ſunt facti, nemine contradicente, præjudicat parti, *num.* 220. Advocatus nequit eſſe teſtis in cauſa, cujus patrocinium geſſit, & quomodo? T. 20. *nu.* 189. *&* 191. Advocatus, vel doctor in propria cauſa conficiens inſtrumenta, nihil eo nomine pro ſua navata opera exigere valet, *T.* 27. *n.* 202. Niſi propter hoc perdiderit aliud lucrum, vel incurrerit damnum perſonale, *n.* 203. *&* 204.

5. Advocatus defenſiones, & acta non dantur Reo, antequàm fuerit examinatus, *T.* 1. *n.* 407. Advocatus, ſeu Patronus, Procurator & defenſiones, finito examine Rei, eidem etiam non petenti, offerri, & concedi debent, niſi ſponte eiſdem renunciet, T. 1. *n.* 441. Poteſt Reus etiam ex alieno Conventu vel Provincia Advocatum eligere, ſi cauſa eſt valdè ardua, non item ſæcularem, *n.* 442. Si Reus ipſemet vult facere ſuas defenſiones, poteſt loco Advocati petere Procuratorem, *n.* 443. Forma offerendi, deputandi, acceptandi Patronum, ac defenſiones, *n.* 444. Si Reus renunciat defenſionibus, & Advocato, debet inſeri actis, & quomodo? *n.* 445. Patronus, vel Advocatus acceptans munus debet jurare coram judice de officio fideliter exequendo, *n.* 449. Si ex cauſa rationabili recuſat munus alium debet concedere judex, *n.* 447. Si irrationabiliter recuſat, ipſum complere debet, *ibid.* Acceptanti munus conſignari debet copia actorum, *n.* 448.

Advocatus, ſeu Patronus Rei, quid agere debeat, munere acceptato? *Tit.* 1. *num.* 449. *& ſeqq.* Debet ex actis, & Reo benè ſe informare in cauſa, & ſi expediens judicat, petere prorogationem termini, nomina teſtium, & accuſatoris &c. *ibid.* forma hujus petitionis & conceſſionis, *num.* 450. Patronus non poteſt ſuadere Reo, ſed diſſuadere debet, ut delictum verè commiſſum neget; *nu.* 453. Si Reus jam apparet confeſſus, vel convictus, debet ei ſuadere ut deſiſtat & ſe humiliet, *numer.* 454. Poteſt, & debet ſubinde Advocatus facere articulos interrogatoriales, ſeu interrogatoria, teſtibus jam examinatis proponenda, *numer.* 455. & quomodo, *numer.* 456. Debent ſuper

ſuper his examinari teſtes, & quomodo? *nu.* 457. Quid Juris, ſi teſtis in ſecundo examine variet? *nu.* 458. Secunda depoſitio teſtium communicari debet Patrono, *num.* 459. Qui ex illa formare poteſt articulos defenſionales, *num.* 460. Et quomodo? *nu.* 461. Si articuli aliqui impertinentes ponuntur, moderari, vel corrigi poſſunt, & quomodo? *n.* 462. Super articulis defenſionis, à Patrono propoſitis, examinantur teſtes ab eo producti, & quomodo? *n.* 463. Patronus poteſt appellare, ſi Judex ei juſtè non defert, *n.* 464. Examen tertium pro Reo completum, communicatur Patrono, *n.* 465. quo habito facit defenſiones Rei, & quomodo? *n.* 466. Poteſt Patronus, & debet ſubinde etiam contrà unum vel plures ex diffinitorio excipere, *n.* 467. Sed non niſi ex juſta cauſa, *n.* 468. Advocatus fiſcalis quomodo defenſiones Rei impugnare, vel ad eas reſpondere poſſit, ac debeat? *T.* 1. *n.* 469. Forma practica hujus, *n.* 471.

ÆDIFICARE, ÆDIFICATIO.

3. Ædificare Eccleſiam quis dicatur? *T.* 38. *nu.* 7. *& ſeqq.*

5. Ædificare in ſuo fundo an quis valeat quidquid, & qualiter ſibi placuerit? *Tit.* 32. *num.* 37 *& ſeq.* Poteſt quivis uſque ad Cœlum ædificare, *ibid.* Niſi habeat ſervitutem urbanam, *num.* 38. vel ædibus vicini immineat periculum, *nu.* 39. Vel ad ſolam æmulationem alterius ædificet, *num.* 40. Vel contrà favorem Religionis, aut Boni publici, *num.* 41. Sæculares non poſſunt erigere altas domos, vel in jam erectis facere feneſtras, ex quibus videri in Monaſteriis poſſint fratres, vel Moniales, *numer.* 42. *& ſeqq.*

3. Ædificatio Eccleſiæ, *T.* 48. *nu.* 2. *& ſeqq.* Ad ædificandam Eccleſiam requiritur Epiſcopi conſenſus, *num.* 4. Non item ad oratorium privatum, *num.* 5. Ante ædificationem debet Epiſcopus per ſe, vel per alium crucem figere, & primum lapidem ponere, *num.* 6. Requiritur etiam conſenſus expreſſus, *num.* 7. *& ſeq.* Et competens dos, exceptis Eccleſiis Mendicantium, *num.* 8. *&* 10. Quid ſi abſque dote ædificetur Eccleſia? *num.* 9. Eccleſia in præjudicium alterius præſertim Parochialis Eccleſiæ ædificari nequit, & ideò Parochi citari & audiri debent, *num.* 11. Limitatur in Erectione novæ Parochiæ, *n.* 12.

Ædificatio Monaſteriorum, & aliorum locorum Religioſorum, *T.* 48. *nu.* 29. *& ſeqq.* Allegantur Conſtitutiones Pontificiæ Clementis VIII. Gregorii XV. & Urbani VIII. in ædificatione Monaſterii obſervandæ, *ibid.* Requiritur ad eam conſenſus Principis territorialis, *num.* 30. Et Epiſcopi, *num.* 31. Qui antè conſenſum debet citare & audire intereſſe habentes, *nu.* 32. Inter quos eſt etiam Parochus loci, *numer.* 33. Non poteſt ædificari Monaſterium, vel alius locus Religioſus, niſi in eo velint, & commodè poſſint duodecim Religioſi habitare & ſuſtentari, *num.* 34. Appellatio contrà ædificationem omnia ſuſpendit, *num.* 35. Ad eam non eſt neceſſarius conſenſus Papæ extrà Italiam, benè tamen in Italia, & Inſulis adjacentibus, *num.* 36. *& ſeqq.* Nec eſt neceſſarius conſenſus Capituli, *n.* 40. Si verum præjudicium non adeſt, poteſt Epiſcopus, & tenetur dare conſenſum etiam invitis aliis Religioſis, ac intereſſe habentibus, *num.* 41. Poteſt Epiſcopus aliquando dare conſenſum, aliis non citatis, vel non auditis, *num.* 42. Ædificationem Monaſterii impedire poteſt ſolum præjudicium grave, & quale? *T.* 48. *n.* 43. *& ſeq.* Diminutio numeri Religioſorum præexiſtentium an & quando ſit ſufficiens ad impediendum? *num.* 44. *& præced.* præjudicia gravia unde probentur? *num.* 45. *& ſeq.* Ædificatio Monaſterii, aut alterius loci Religioſi, ut ritè fiat, quam formam ſervare & quomodo procedere debeat Epiſcopus? *nu.* 48. *& ſeq.* Non debet, nec poteſt dare conſenſum ſine gravi cauſa, *num.* 50. Debet priùs citare intereſſe habentes, & quomodo? *nu.* 52. Ac eorum gravamina ſibi propoſita communicare ædificare volentibus, *num.* 53. Horum verò reſponſum amplius communicare non debet, ſed ſi opus eſt cuivis probationem imponere, *num.* 54. Poſt appellationem non amplius poteſt ſe immiſcere, *num.* 55. Ædificatio Monaſterii, vel alterius loci Religioſi contrà formam Religionis facta, eſt nulla, nullumque jus habitandi ibidem tribuit, T. 48. *nu.* 56. Poſſunt ab eo Religioſi expelli, *num.* 57. Niſi jam præſcripſerint, *num.* 58. Privilegium ſpeciale Franciſcanorum, *ibid.* Epiſcopus contrà præfatam formam conſenſum dans, mortaliter peccat, & nulliter agit, *num.* 59. Pœna Religioſorum graviſſima contrà debitam formam Monaſteria vel domos ædificantium, aut recipientium, *n.* 60.

ÆGROTUS.

R. J. Ægrotus urgente neceſſitate excuſatur à jejunio, C. I. R. IV. *num.* 6.

ÆQUITAS.

1. Æquitas quid? *Tit.* 2. *num.* 418. *In omnibus cauſis potior debet eſſe ratio æquitatis, quàm ſtricti juris*, declaratur. *n.* 415 *&* 416. Deficiente æquitate ſcripta, locus eſt æquitati non ſcriptæ, *n.* 417.

3. *Æquitatis ratio potius attendi debet, quàm ſtricti juris.* T. 24. *num.* 60.

5. Æquitatis, & juſtitiæ ratio præferenda eſt rigori juris, *T.* 32. *num.* 36.

R. J. Æquitas Arithmetica & Geometrica quid ſit? C. II. R. XII. *num.* 5.

ÆTAS.

1. Ætas in eligendis, atque promovendis ad Prælaturas, & Beneficia Eccleſiaſtica, qualis requiratur? T. 6. *nu.* 210. *& ſeqq.* Certum eſt in talibus requiri ætatis maturitatem, & cur? *num.* 210. Ætas quatuordecim annorum, ſaltem inchoatorum, de facto requiritur pro quocunque beneficio Eccleſiaſtico obtinendo, *num.* 211. Et viginti quinque anni pro Eccleſia Parochiali, *num.* 212. Adeo ut diſpenſatus ad ordines, non ſit diſpenſatus ad beneficium Parochiale, *num.* 213. Ad Decanatum requiritur ætas viginti quinque annorum ſaltem inchoatorum, *n.* 216. Ad Dignitates, & Perſonatus, quibus animarum cura non ſubeſt, qualis ætas requiratur? *num.* 214. *&* 215. Et quæ ſi talibus animarum cura ſubeſt? *n.* 216. Epiſcopis requiritur ætas triginta annorum completorum, *n.* 217. Ætas in promovendis ad ordines, qualis requiratur? T. 11. *n.* 63. Ætas in præficiendis ſeu promovendis ad Eccleſias, Prælaturas, aliaque Beneficia Eccleſiaſtica, qualis requiratur? *T.* 14. *n.* 6. *& T.* 6. *n.* 210. *& ſeqq.*

3. Ætas & ſenectus ubi non determinatur à Jure, deciditur arbitrio Judicis, *T.* 32. *n.* 17.

4. Ætas qualis requiratur ad ſponſalia & matrimonium? *T.* 2. *n.* 3. *& ſeqq.* Ætas mulieris viginti quatuor annos excedentis eſt cauſa diſpenſandi, *A.* *n.* 92. Quomodo probetur? *n.* 338.

R. J. Ætate non legitima beneficium invalidè obtentum non convaleſcit ætate poſteà ſuperveniente, *C. II. R. XVIII. num.* 9.

AFFECTIO.

2. Affectionis paris cauſa tollit ſuſpicionem fraudis, T. 20. *n.* 107.

3. Affectio ad rem, an & quando poſſit eſſe cauſa cariùs vendendi, vel emendi? *Tit.* 17. *num.* 146 *& ſeq.* Affectio Beneficiorum quid? Et quid Juris de ea? Vide *Beneficiorum Reſervatio ex affectione.*

AFFI-

AFFINIS, AFFINITAS.

2. Affines producentis non ſunt teſtes idonei adverſus extraneos, T. 20. *num.* 116. Fallit iſtud in certis caſibus, *nu.* 117. *& ſeqq.* Affines qui ſibi inſtar parentum & liberorum ſunt, inviti non coguntur adverſùs ſe teſtimonium perhibere; & quales illi ſint? T. 21. *num.* 32. Volentes tamen admittuntur, *nu.* 33. Et quando veritas aliter haberi nequit, poſſunt affines cogi ad ferendum teſtimonium, *num.* 34. Nec tamen fruſtraneum eſt harum perſonarum privilegium, *num.* 35.

4. Affines quid? & unde? & qualiter contrahant impedimentum matrimonii? T. 14. *nu.* 32. *& ſeq.* Poſt contractum matrimonium peccantes privantur jure petendi, non item reddendi debitum, *Tit.* 14. *n.* 53. Si peccant cum conſanguinea in ſecundo gradu, *n.* 54. Incurrunt etiam alias pœnas, & mortua conjuge non poſſunt amplius nubere, *n.* 55. *& ſeq.* Requiſita ad hanc pœnam, *n.* 57. *& ſeqq.*

Affinitas Carnalis quid? & unde? *T.* 14. *num.* 32. Antiquo Jure erat triplex, *num.* 33. Hodiè verò unica eſt; Et inter quos? *num.* 34. *& ſeq.* Legalis, quid, & inter quos exiſtat? *T.* 12. *nu.* 9. Affinitatis impedimentum quid, & unde? T. 14. *num.* 33. *& ſeqq.* Inter quos oriatur? *num.* 34. Pater & filius ex una parte poſſunt nubere matri & filiæ ex altera parte, ſicut etiam duo fratres duabus ſororibus, *num.* 35. Affinitas oritur ex copula licita, & illicita, *num.* 36. Dummodo ſit perfecta, ad generationem prolis ſufficiens, *n.* 37. Solvitur inſtantia, *num.* 38. Et fiunt deductiones uſque ad numerum 44. *num.* 39. Affinitatis impedimentum quouſque, & quo jure dirimat? T. 14. *nu.* 47. *& ſeqq.* Ex copula illicita uſque ad ſecundum, ex licita verò uſque ad quartum gradum dirimit, *ibid.* In linea tranſverſa non dirimit jure naturæ, *num.* 48. Benè verò in primo gradu lineæ rectæ, in quo Papa diſpenſare non poteſt, *nu.* 49. Niſi affinitas eſſet ex copula illicita, *num.* 50. Doctrina computandi, & cognoſcendi gradus affinitatis, *num.* 51. *& ſeqq.* Affinitatis impedimentum diſpenſando per quem, ex qua cauſa, & à quibus tolli poſſit? *A. nu.* 125. Cum quibus Papa diſpenſare ſolet ſuper ſecundo conſanguinitatis gradu, cum iiſdem diſpenſat ſuper primo gradu affinitatis, *ibid.* Rarius tamen, *n.* 126. In primo gradu affinitatis ex copula illicita diſpenſare ſolet Papa etiam antè matrimonium, *n.* 127. ob quas cauſas? *n.* 128. Pro foro Interno ex quavis cauſa cum quovis diſpenſat ſuper primo gradu affinitatis ex copula illicita, *num.* 129. etiam in linea recta, *nu.* 130. ſuper ſecundo gradu affinitatis ex copula licita in quibus? & ex qua cauſa diſpenſet? *num.* 131. *& ſeq.* ſuper ſecundo gradu affinitatis ex copula illicita cum quovis, ex quavis cauſa diſpenſat, *num.* 134. Affinitatis impedimentum, ut ritè diſpenſetur, quænam exprimi debeant? *num.* 195. *& ſeq.*

AFFIRMARE.

2. Affirmantibus duobus teſtibus magis eſt credendum, quàm centum negantibus, idque declàratur *Tit.* 20. *num.* 323. Affirmanti incumbit probatio, T. 22. *n.* 159.

AGERE.

2. Agere non poteſt, qui non poteſt rem alienare, an & quando verificetur? *T.* 1. *n.* 182.

R. J. Agere plus eſt, quàm excipere, *C. II.* R. *LXXI. num.* 3.

AGGRATIARI.

R. J. Aggratiandi jus habet Princeps ſupremus, *C. II.* R. *XII. nu.* 6.

AGNATI.

2. Agnati & cognati qui? & quomodò differant? *Tit.* 21. *n.* 31. Agnati & cognati uſque ad tertium gradum non poſſunt compelli ad teſtificandum contrà ſuos conſanguineos, *num.* 30. Vide infrà, ℣. Cognati, & ℣. Conſanguinei.

3. Agnati, & cognati qui? T. 20. *n.* 18.

4. Agnati, & Cognati quid? *T.* 14. *n.* 5.

ALEA.

3. Alearum luſus prohibitus eſt Clericis, *Tit.* 1. *n.* 57.

ALIENARE, ALIENATIO, ALIENUS.

3. Aliena res, an & quando vendi, emique poſſit? Vide emptio venditio rei alienæ.

1. Alienatio Judicii mutandi cauſa quid? T. 42. *num.* 2. Edictum de prohibita alienatione judicii mutandi cauſa cur introductum? *num.* 3. Et qualis actio contra ſic alienantem oriatur? *num.* 4. Et quæ contrà emptorem? *n.* 5. Ut actio in factum contra alienantem competat, tria requiruntur, quæ? *num.* 6. *&* 7. *& ſeq.* Edictum de prohibita alienatione judicii mutandi cauſâ etiam habet locum in actore, qui actionem alteri hac ratione cedit, *n.* 11. *&* 12. Per Reſcriptum Apoſtolicum contrà alienantem impetratum convenitur is quem facta eſt alienatio judicii mutandi cauſa, *n.* 13. Solvitur inſtantia, *n.* 14.

2. Alienatio rerum litigioſarum, an & qualiter lite pendente, ſit prohibita? *T.* 26. *num.* 16. *& ſeq.* Eſt vel ipſo jure irrita, vel ſaltem irritanda, *nu.* 20. *&* 21. Et quæ differentia inter hæc? *num.* 22. Alienatio rerum dotalium juramento firmata valet, quæ alioquin ſecundùm leges eſt invalida, & cur? *Tit.* 24. *num.* 94. Alienatio etiam uſucapionem continet, T. 26. *n.* 46.

3. Alienatio rerum Eccleſiæ præcipuè quid? *Tit.* 13. *n.* 2. *& ſeqq.* Prohibitum eſt res immobiles & mobiles pretioſas Eccleſiæ alienare, *n.* 4. *& ſeqq.* Mobilia & immobilia, quæ? *nu.* 7. Jura & actiones quæ alienari prohibeantur? *num.* 8. *& ſeqq.* Immobilium nomine veniunt etiam ſervitutes, Jura piſcandi & venandi, &c. *num.* 10. Ac annui redditus, *num.* 11. Mobilia pretioſa quæ? *num.* 12. Pecunia regulariter non venit nomine immobilium, *n.* 15. Nomine mobilium pretioſorum comprehenditur etiam grex ovium, caprarum, &c. *nu.* 16. Alienationes cauſæ & ſolemnitates, T. 13. *nu.* 17. Cauſa eſt triplex, *n.* 18. Eccleſiæ neceſſitas, *ibid.* Utilitas, *nu.* 19. Quæ debet eſſe manifeſta, *num.* 20. Et pietas quæ exemplificatur, *num.* 21. Item incommoditas, *num.* 22. Solemnitas requirit tractatum Capitularem prævium, *num.* 23. Conſenſum Capituli, *num.* 24. Et quidem expreſſum, *num.* 25. *& ſeqq.* Requiritur etiam ſubſcriptio Capituli, *num.* 28. Qualis, *n.* 29. Item conſenſus ſuperioris, *num.* 30. Et (loquendo de Jure) Papæ, *n.* 31. Quid de Conſuetudine præſertim in Germania? *n.* 32. Patroni conſenſus non requiritur, *nu.* 33. Exceptis duobus caſibus, *num.* 34. Ad alienationem mobilium non pretioſorum, & immobilium vilium ſolemnitates non requiruntur, *nu.* 35. *& ſeqq.* Sicut nec ad alienationem neceſſariam, *nu.* 39. Quæ res in feudum, vel Emphyteuſim dari aut locari poſſint? *n.* 40. *& ſeq.* Repudiatio rerum Eccleſiæ ſine ſolemnitate an fieri poſſit? *num.* 44. Mancipia an poſſint alienari, *num.* 45. Bona, quæ ſervando ſervari non poſſunt, ſine ſolemnitate alienantur, *nu.* 46. *& ſeqq.* Quid de Religionibus habentibus ſpeciale Privilegium? *nu.* 48. An requiratur ſolemnitas Juris, ſi fit alienatio ab una Eccleſia ad aliam, *n.* 49. *& ſeqq.*

Alienationis nullitas, revocatio, actio, & pœnæ, T. 13. *n.* 52. *& ſeqq.* Alienatio rerum Eccleſiaſticarum non ſervatis ſolemnitatibus debitis, eſt nulla, *ibid.* in foro externo, non autem in interno, *n.* 53. Quid ſi

ſi Eccleſia malit confirmari alienationem? *num.* 54. *& ſeqq.* Si Eccleſia graviter eſt læſa per alienationem validam, ſuccurritur ei per reſtitutionem in integrum, *n.* 56. Aliter occurritur, ſi alienatio fuit invalida ob omiſſas ſolemnitates Juris, *num.* 58. *& ſeqq.* Res malè alienata poteſt revocari per Prælatum alienantem, & ſucceſſorem, *nu.* 59. *& ſeq.* Imo in horum defectu quivis Clericus agere poteſt, *n.* 61. Eccleſiæ graviter læſæ qualis competat actio? *n.* 62. *& ſeqq.* Si aſſumit unam actionem, ceſſat altera, *n.* 64. Malè alienantium pœna eſt nullitas actus & obligatio reſtituendi, *n.* 63. Item excommunicatio alienatoris & alterius, *n.* 66. à qua tamen excuſat ignorantia, *n.* 67. Referuntur pœnæ aliæ in Extravagante ambitioſæ *n.* 68. *& ſeq.*

R. J. Alienatio bonorum Eccleſiæ licita ob neceſſitatem, *C. I. R. IV. n.* 6. Sciente & tacente Capitulo, valet, *C. II. R. XLIII. n.* 9. Etiam invito Capitulo facta valet, ſi ab eodem poſteà ratificetur, *C. II. R. IX nu.* 8. Alienationes rerum Eccleſiæ ab initio invalidæ, non validantur tractu temporis, *C. II. R. XVIII. nu.* 10. Et invalidas etiam ipſe alienans poteſt revocare, *C. II.* R. *LXXVI. n.* 3.

Alienis rebus utens, ut ſuis parcat, dicitur locupletari cum alterius injuria &c. *C. II.* R. *XLVIII. nu.* 6. Alieno, non ſuo nomine, poteſt quis dare quod non habet, *C. II.* R. *LXXIX. n.* 6.

ALIMENTATIO.

3. Alimentationis & victûs nomine quæ veniant? *T.* 38. *n.* 14.

ALIUS.

1. *Alius Pater, alius Filius, alius Spiritus Sanctus*, cur dicatur, non tamen, *Aliud*? T. 1. *n.* 12.

R. J. Alius, non licet per alium facere, quod per ſe non licet, *C. II.* R. *LXVII. nu.* 2. Per alium poteſt quis, quod poteſt facere per ſe ipſum, *C. II. R. LXVIII. num.* 2. 3. Quomodò alius debeat eſſe qualificatus? *ibid. n.* 4. Quænam per alium fieri non poſſint? *ibid. n.* 8. *& ſeqq.* Per alium quod quis facit, perindè eſt ac ſi per ſe ipſum faciat; quomodo intelligendum? *C. II.* R. *LXXII.* per tot.

ALLEGARE, ALLEGATIO.

3. *Allegans propriam turpitudinem non auditur*, T. 13. *num.* 60.

2. Allegationes juris differunt à probationibus, T. 19. *num.* 6.

ALMARICUS.

1. Almaricus quis fuerit? *T.* 1. *n.* 229. Ejus Errores qui? *n.* 228. *&* 230.

ALTARE, ALTARIA.

1. Altaria non ſunt reconſecranda, in quibus Schiſmatici, vel degradati ſacerdotes celebrarunt, *Tit.* 16. *num.* 30.

3. Altare aliud fixum, aliud portatile, ſeu mobile, T. 40. *n.* 31. Altaris conſecratio à ſolo Epiſcopo fieri poteſt, T. 40. *num.* 32. Ex Privilegio Papæ etiam alius conſecrat, *num.* 33. Non item ex conſuetudine aut præſcriptione, *num.* 34. *& ſeq.* Quomodo polluatur? *Tit.* 40. *num.* 36. Quomodo execretur, ita ut nova conſecratione indigeat? *ibid. & ſeq.* Altari in portatili extrà Monaſterium non amplius poſſunt celebrare Religioſi, T. 41. *n.* 5. Altare unum non debet diſcooperiri, ut alterum cooperiatur, T. 5. *num.* 111.

ALTER.

R. J. Alter alterius odio non debet gravari, *C. II.* R. *XXII. num.* 2. *& ſeqq.*

ALTERNATIVA.

Alternativa, in alternativis debitoris eſt electio, *C. II.* R. *LXX.* Fallit in remediis, pœnis, gratiis Principum, & aliis, *ibid. nu.* 13. *& ſeqq.* Alternativa alia ſunt perſonarum, rerum, locorum, temporum, remediorum, pœnarum, &c. *ibid. num.* 3. 4. 5. 6. Alternativa & disjunctiva idem ſunt, *ibid. num.* 2. In alternativis ſufficit unum præſtare, *ibid. num.* 8. 9. 19. *&c.* Quando ſumenda ſint disjunctivè vel copulativè, *ibid. n.* 19. 20. 21.

AMBAGES.

R. J. Ambages inutiles horrent lex & Natura, *C. II.* R. *LIX. num.* 2.

AMISSIO.

5. Amiſſio privilegiorum. Vide *Privilegiorum amiſſio.*

AMOTIO.

5. Amotio termini, quid? & quæ pœna illius? T. 18. *num.* 68.

AMPHIBOLOGIA.

2. Amphibologia quid, & qualiter contingat? T. 18. *n.* 180. *&* 181. Sine cauſa non eſt licitum uti Amphibologia, *num.* 184.

ANABAPTISTA.

5. Anabaptiſtæ quinam, & quibus pœnis ſubſint? Vide *Baptiſma reiterantes.*

ANGLI.

R. J. Anglorum converſorum privilegium, *C. II. R. XXVIII. n.* 8.

ANGUSTIA.

4. Anguſtia loci quid? & quando cenſeatur adeſſe? *A. num.* 76. Dat cauſam diſpenſandi & ſi puella in vicinia virum parem inveniret, *num.* 77. non cenſetur eſſe in majoribus Civitatibus proprium Epiſcopum habentibus, *num.* 74. *& ſeqq.*

ANIMA.

1. Animam rationalem eſſe verè, ac per ſe humani corporis formam, eſt definitum in Concilio Generali Viennenſi, T. 1. *nu.* 233. Quid juvet ad fidem hoc diſquirere atque in Concilio Generali definire? *n.* 234.

ANNATÆ.

3. Annatarum nomine quid intelligatur? *T.* 12. *n.* 17. *& ſeqq.* Eas poteſt exigere Papa, *ibid. & num. ſeq.* In Germania quales debeantur? *n.* 19. *& ſeq.*

ANNULUS.

4. Annulus traditus quando ſit ſignum ſponſaliorum? *T.* 1. *num.* 56. *& ſeq.*

ANNUS.

1. Annus quot dies habeat? *T.* 11. *num.* 64. An pro initio ſequentis anni debeat addi unus dies? *ibid.* Annus naturalis & Eccleſiaſticus quis? *ibid. n.* 145. Sufficit uterque pro interſtitiis ordinum, *ibid.*

2. Annus, poſt quem Actor ex primo Decreto miſſus in bona petita efficitur verus poſſeſſor, quando currere incipiat? T. 15. *num.* 20. *& ſeqq.*

3. Annus Novitiatûs. Vide *Novitiatus.*

R. J. Annorum Pontificatûs computatio fit à die Coronationis, *C. II.* R. *LXXXVIII. n.* 10.

ANTIDORALIS.

5. Antidoralis obligatio quid? & qualiter etiam abſque labe Simoniæ, ei ſatisfieri queat? T. 3. *n.* 109.

ANTAPOCHA.

2. Antapocha quid? ejuſque utilitas? *T.* 22. *nu.* 133.

ANTICHRISIS.

5. Antichriſeos pactum. Vide *pactum Antichriſeos.*

ANTIQUA.

2. Antiquis in factis non requiritur plena probatio, *T.* 19. *num.* 66. In antiquis admittuntur Conſanguinei, Affines, aliique cæteroquin inhabiles ad teſtificandum, *T.* 20. *num.* 118. Et qualem probationem eorum teſtimonium tunc faciat? *num.* 119. Antiquum quid dicatur? *num.* 136. Antiquis in factis probant libri Eccleſiarum &c. pro Eccleſia, ob eorum antiquitatem, *T.* 22. *num.* 121. In antiquis admittuntur leviores probationes propter difficultatem probandi, *num.* 178. Antiqua facta poſſunt probari per ſculpturas, vel literas antiquas marmoribus inciſas, & qualiter? T. 22. *n.* 221. *& ſeqq.*

APERITIO, APERTUM, APERTIUS.

2. Aperitio oris contrà clauſulas præjudiciales, à quo petenda? *T.* 30. *num.* 20. Ubi & quomodo concedi ſoleat? *ibid.*
3. Apertum quando fieri dicatur feudum? *T.* 20. *num.* 159.

R. J. Apertius qui legem dicere potuit, contrà eum interpretatio eſt facienda, *C. II. Reg. LVII. num.* 1. *&c.*

APOCHA.

2. Apocha generatim, & apocha ſpecialiùs accepta, quid? *T.* 22. *num.* 131. *&* 132.

APOSTASIA, APOSTATA.

5. Apoſtaſia, & apoſtata, quid, & quotuplex? *T.* 9. *num.* 1. *& ſeqq.* Alia eſt à fide, *num.* 2. differt ab hæreſi & quomodo? *num.* 3. Alia eſt à Religione, ſeu ſtatu Religioſo, & quæ? *nu.* 7. Alia eſt ab ordine ſacro & quæ? *num.* 25. Illorum pœnæ, *T.* 9. *n.* 4. *& ſeqq.* Apoſtatæ à fide eaſdem cum hæreticis habent pœnas, *ibid.* Etiam Regulares, *numer.* 8. Imò majores, & quas? *num.* 5. Carent impunitate hæreticis conceſſa per pacem Religioſam, *num.* 6. Apoſtatæ à Religione, ſeu Religioſo ſtatu pœnæ quæ? *n.* 7. *& ſeq.* Etiam in Germania, *n.* 9. Diſcedentes à ſacra Communione, per ſedem Apoſtolicam non approbata, non ſunt apoſtatæ uti Virgines Anglicanæ, & Bartholomeitæ, *num.* 11. Propria authoritate diſcedens à ſua Religione animo intrandi aliam, an ſit Apoſtata? *num.* 12. *& ſeqq.* Apoſtata à Religione eſt excommunicatus, *nu.* 14. Suſpenſus, *num.* 15. amittit privilegium Religionis, *num.* 16. Incurrit ſpeciales cujuſvis Religionis pœnas, *num.* 17. Apoſtatarum ab Ordine pœnæ ſunt Excommunicatio, *num.* 28. Infamia, *num.* 29. Irregularitas, *num.* 30. Amiſſio privilegii Canonis, *num.* 31.

Apoſtaſia & apoſtata in Religione noſtra quid? & quotuplex, & quas pœnas habeat ſpeciales? *T.* 9. *num.* 16. *& ſeqq.* Cum apoſtatis noſtris poſt medietatem pœnarum ſuperatam diſpenſari poterit, *num.* 23.

1. Apoſtatæ Regulares ſubſunt juriſdictioni Epiſcoporum, T. 31. *n.* 120.
3. Apoſtatæ qui dicantur? *Tit.* 31. *nu.* 251. Obligantur ad omnia, ad quæ exiſtentes in Monaſterio, *num.* 252. Illorum pœnæ quæ, *ibid. & ſeqq.* Recipientes, vel occultantes Apoſtatam, peccant graviter, & ſunt excommunicati, *num.* 257. Poteſtas & obligatio Religionis ergà apoſtatam, *num.* 258. *& ſeqq.*

APOSTOLI.

1. Apoſtoli cur confecerint *Symbolum Apoſtolorum* dictum? *T.* 1. *num.* 57. *&* 58. Quos Symboli Articulos ſinguli poſuerint? *nu.* 59. *&* 60. In eorum locum ſucceſſerunt Epiſcopi, *Tit.* 2. *num.* 80. Et quomodo? *T.* 31. *num.* 76. Epiſcopalis juriſdictio fuit à Chriſto immediatè collata D. Petro, cæteriſque apoſtolis, *num.* 70. Sed cum diſcrimine, & quali? *num.* 71.
2. Apoſtoli reſpectu appellationum, qui & undè ſic dicantur? *T.* 28. *num.* 124. Apoſtolorum hujuſmodi quinque ſunt ſpecies, *n.* 125. *& ſeqq.* Apoſtoli dimiſſorii, *n.* 126. Reverentiales, *nu.* 127. Refutatorii, qui & quomodo dandi? *num.* 128. Non obſtante, quòd appellatio per Judicem inferiorem non fuerit admiſſa, nequit is procedere ad executionem ſententiæ, *n.* 129. Notabilis differentia inter apoſtolos dimiſſorios atque reverentiales, & inter apoſtolos refutatorios, *num.* 130. Apoſtoli Conventionales, *num.* 132. Teſtimoniales qui? *n.* 133. Apoſtoli de facto ſunt petendi intrà triginta dies, *num.* 134. Olim intrà quinque dies peti debebant, *num.* 135. Non neceſſariò petuntur alicubi, ac in Camera Imperiali, *n.* 136. Secùs ſpectato Jure Communi, *num.* 134. *&* 137. Apoſtolos an teneatur Judex tradere non petenti? T. 28. *n.* 137. *& ſeq.* Et quid, ſi appelletur à gravamine extrajudiciali, & non per Judicem illato? *numer.* 140. Apoſtoli congruo loco & tempore, inſtanter & ſæpius ſunt petendi, idque exemplificatur, T. 28. *num.* 141. Alioquin appellans cenſetur renunciaſſe ſuæ appellationi, *num.* 142. Sufficit tamen, Apoſtolos petere ſæpius in uno contextu, *num.* 143. Poſſuntque peti intra triginta dies, ac viva voce &c. *num.* 144. Sunt petendi ac præſentandi Judici *ad quem*, ſumptibus ipſius appellantis, *num.* 145. Poteſtque Judex *à quo* appellanti præfigere terminum præſentandi Apoſtolos; adeo, ut alioquin appellatio efficiatur deſerta, *nu.* 146. Apoſtolos debitè petenti tenetur Judex exhibere intrà triginta dies; alioquin punitur, & quomodo? *Tit.* 28. *nu.* 148. Et ſi poſt denegatos apoſtolos procedat in cauſa, proceſſus eſt invalidus, *num.* 149. Et quomodo? *num.* 150. Si Judex non dederit apoſtolos, poteſt appellans abſque iſtis proſequi appellationem, *n.* 151.
3. Apoſtoli fuerunt Religioſi, *T.* 31. *n.* 19.

APPELLANS, APPELLARE, APPELLATIO.

2. Appellans, & denuò victus, indiſtinctè victori condemnandus eſt in expenſis, T. 27. *n.* 209. Niſi probabilis cauſa ipſum excuſet, *num.* 210. Appellatus & ſuccumbens, an pariter ſit condemnandus in Expenſis? *num.* 211. *& ſeqq.* Affirmatur, ſi ex iiſdem Actis in cauſa appellationis ſuccubuit, *n.* 212. Negatur, quando ſuccubuit ex novis probationibus per appellantem, productis, *nu.* 213. *&* 214. Appellans poteſt non deducta deducere & non probata probare, & quomodo? *Tit.* 28. *num.* 15. Appellare regulariter quilibet poteſt ſi ſe injuſtè gravatum exiſtimet, *Tit.* 28. *num.* 32. Appellans non facit injuriam judici à *quo*, *num.* 33. Saltem non tantam, ex qua agi poſſit, aut Judex *à quo* moveri debeat, *num.* 34. Poteſt interdum utraque pars appellare ab eadem ſententia, *n.* 36. Quilibet tertius poteſt appellare contrà ſententiam, ſi per eam ſe gravatum ſenſerit, *num.* 37. *&* 38. Appellans an teneatur exprimere cauſam appellationis in ſpecie? T. 28. *numer.* 95. *& ſeqq.* Appellans ab interlocutoria non poteſt alias cauſas in appellatione proſequi, quàm nominatim in ea expreſſas, *num.* 99. Appellans à diffinitiva, an & in quibus caſibus teneatur exprimere cauſam appellationis? *num.* 108. *&* 111. *& ſeqq.* Appellans & non petens apoſtolos, congruo loco, tempore & modo, cenſetur renunciaſſe ſuæ appellationi, *n.* 142. *& ſeqq.* Vide ſuprà, ℣. *Apoſtoli.* Poteſt ſibi ipſi reſtringere fatalia appellationum, T. 28. *num.* 193. Vide infrà, ℣. *fatalia.* Appellans in una cauſa, an ſi committat grave crimen, poſſit de eo puniri per Judicem ordinarium *à quo*? *num.* 215. Et quid loquendo in cauſis Civilibus? *n.* 216. *& ſeqq.* Appellans poteſt ſimul proſequi cauſam appellationis & attentatorum, ac poteſt etiam proſequi ſolam cauſam attentatorum, *n.* 259. Vide infrà, ℣. *attentatorum nomine.*

Appellare an à quibuslibet Judicibus liceat? T. 28. *n.* 42. *& ſeqq.* Regulariter id eſt licitum, *n.* 32. *&* 42. Niſi Judex fuerit Princeps ſupremus, *num.* 43. Unde appellari non poteſt à ſententia ſummi Pontificis, *num.* 44. Nec à Concilio Generali, *num.* 45. Aut à ſententia totius Congregationis Cardinalium, *ibid.* Idem procedit in Imperatore, & Regibus, &c. *ibid.* Ac etiam in quibuſdam inferioribus Principibus ex ſpeciali Privilegio, *n.* 46. Putà in Electoribus S. Rom. Imperii, ac ſupremis horum Dicaſteriis, *n.* 47. *&* 48. Regula illa quòd liceat appellare à quocumque Judice niſi fuerit Princeps ſupremus, patitur nonnullas alias limitationes, & quas? *num.* 50. 51. *& ſeqq.* Quid Juris, ſi uterque litigantium appellet, ſed ad diverſos Judices, *v. g.* unus ad Papam, alter ad inferiorem? T. 28. *n.* 75. *& ſeqq.*

Appellare in quibus caſibus Jura prohibeant? T. 28. *nu.* 268. *& ſeqq.* Referuntur verſiculi eoſdem complectentes, *num.* 268. Hi caſus patiuntur quaſdam limitationes, & declarantur ſinguli in ſpecie, *num.* 269. 270. *& ſeqq.* Ob *ſcelus* prohibetur quis appellare, quando de eo convictus, & confeſſus eſt, *nu.* 270. *&* 272. *Excellentia* Judicis ſupremi appellationem impedit, *n.* 273. *& ſeq. Pactum* appellare vetat eos, qui tranſegerunt, vel appellationi renunciarunt &c. *num.* 274. *&* 275. *Arbitrium* impedit appellationem, & cur? *n.* 276. *fatalia* tollunt appellandi poteſtatem, *num.* 277. *&* 152. *& ſeqq.* Quando *Dilatio nulla datur*, appellare non licet, idque exemplificatur, *n.* 278. Clauſula, *Appellatione remota*, impedit appellationem, *n.* 279. *& ſeq.* Operatur plures effectus, & quos? *n.* 282. *& ſeq.* Et quando effectus illos non operetur? *nu.* 287. *& ſeqq.* Appellatio non admittitur, *ſi res notoria conſtat*, T. 28. *n.* 297. In dubio tamen admittitur, *n.* 298. Ly, *Corrige* denotat, non admitti appellationem à legitima correctione, *num.* 300. *& ſeq.* Niſi modus excedatur, *n.* 301. *Contemptus* impedit fieri appellationem, *numer.* 303. Sicut & *Poſſeſſio*, ſeu ſententia lata in poſſeſſorio, *num.* 304. Fallit iſtud in poſſeſſorio magni præjudicii &c. *n.* 305. *& ſeq.* Appellare vetat *Jus Clarum*, *n.* 308. Item *Executio* ſententiæ, &c. *num.* 309. Item *res minima*, ſaltem ſpectatis ſpecialibus Statutis locorum, *n.* 310. De Jure tamen Canonico poteſt appellari, etiam pro cauſis minimis, *num.* 311. *Res longiùs acta* non recipit appellationem, *nu.* 312. Ab eadem ſententia non licet eidem ter appellare, & quomodo iſtud intelligendum? *num.* 312. *& ſeqq.* Quæ remedia competant poſt ſecundam appellationem? *num.* 315.

Appellatio vi nominis, & appellatio quantum ad propoſitum, quid? T. 28. *n.* 2. *&* 3. Judex *à quo*, & judex *ad quem*, ſeu Judex appellationis quis? *n.* 4. Appellatio debet fieri gradatim ad proximum ſuperiorem, *num.* 5. Ad Papam tamen poteſt immediatè appellari in cauſis ſpiritualibus, &c. *n.* 6. Valet etiam conſuetudo quòd ab Inferiore appelletur ad Superiorem omiſſo medio, *nu.* 7. Quin & ceſſante conſuetudine valet ejuſmodi appellatio, ſi non opponatur exceptio, *ibid.* Per appellationem non fit injuria Judici *à quo*, *nu.* 33. *&* 34. Per eam tamen iniquitas prioris Judicis arguitur, *num.* 34. Refertur Decretum S. Congr. circà materiam appellationum, *T.* 28. *n.* 267. Appellatio eſt duplex, judicialis nimirum, & extrajudicialis, & quid? *num.* 8. *&* 9. Extrajudicialis non eſt propriè appellatio, ſed potius dicitur *Provocatio*, *num.* 10. Judicialis, & extrajudicialis differunt, *num.* 10. *&* 11. Appellationes rationabiles, ſeu legitimæ, & appellationes fruſtratoriæ, frivolæ, & leves, quæ? *n.* 17. Judicialis etiam malè, ac ſimpliciter propoſita, ſuſpendit executionem, *n.* 11. *&* 445. Subdividitur in eam quæ fit ab interlocutoria, & quæ à diffinitiva ſententia, *n.* 12. Inter has duas appellationes quatuor potiſſimum ſunt differentiæ, *nu.* 13. *& ſeqq.* Appellatio à diffinitiva poteſt fieri in continenti, ſeu ſtante pede, altera debet fieri in ſcriptis, *num.* 13. In illa non eſt neceſſe cauſam appellationis in ſpecie exprimere, ſecùs in altera, *nu.* 14. In cauſa appellationis à diffinitiva licet novis probationibus uti; ſecus in cauſa appellationis ab interlocutoria, *n.* 15. Appellans poteſt non deducta deducere, & non probata probare, & quomodo? *ibid.* Appellatio à diffinitiva poteſt ſemper proponi, non ſic appellatio ab interlocutoria, ſaltem ſpectato Jure Civili, & Concilio Tridentino, *num.* 16. Diſparitas notabilis inter appellationem à ſententia diffinitiva, & ab interlocutoria, vel gravamine, *nu.* 264. Appellatio differt à ſupplicatione, & in quibus? *nu.* 21. *&* 22. Appellatio & oppoſitio nullitatis ſententiæ, differunt variè, *num.* 24. *& ſeqq.* Appellatio unius prodeſt alteri, ſi communi jure juventur, *num.* 39. Illis quorum non intereſt, appellatio conceſſa non eſt, *nu.* 40. Excepta cauſa ſanguinis, *num.* 41. Appellatio non ſolum ſuſpendit ſententiam Judicis, ſed etiam effectum Concluſionis in cauſa prioris inſtantiæ, *T.* 12. *num.* 312. Appellationem excludit confeſſio judicialis, præſertim in cauſis civilibus, *T.* 18. *nu.* 67. Et quid in criminalibus? *num.* 70. In criminalibus ad excludendam appellationem plures requirunt, quòd Reus ſimul & confeſſus & convictus ſit, *num.* 68. *&* 69. Per appellationem reſcinditur judicatum, & reponuntur omnia ad priorem ſtatum, & qualiter? *T.* 25. *nu.* 28. *&* 74. Non allegatum, vel non probatum in cauſa principali, poteſt allegari, & probari in cauſa appellationis & quomodo? *num.* 29. In cauſa appellationis poſſunt opponi exceptiones peremptoriæ, ſicut anteà poterant poſt litem conteſtatam, *n.* 74. Et quid, ſi quis malitioſè eas omiſerit in cauſa principali, ut ſic fatigaret adverſarium? *num.* 75. Si à ſententia infrà decem dies non appelletur, ea regulariter tranſit in rem judicatam, & cur? *T.* 27. *n.* 107. *&* 108. Victus non appellans verè non conſentit in ſententiam, ſed fictè, neque victor, ſciens ſententiam injuſtam, poteſt rem ſibi adjudicatam tuta conſcientia retinere, *num.* 108. Tempus decem dierum conceſſum ad appellandum, quando incipiat currere? *num.* 110. *&* 111. Sententia quæ non tranſit in rem judicatam, poſt lapſum decem dierum non poteſt revocari per viam appellationis, ſed ſolum per viam querelæ, *T.* 27. *num.* 135. *& ſeqq.* Notabilis differentia inter appellationem & inter querelam, in cauſis non tranſeuntibus in rem judicatam, *n.* 137. *&* 138.

Appellatio debet fieri gradatim ad proximum ſuperiorem, *T.* 28. *n.* 54. Demptis certis caſibus, *nu.* 55. Ad Papam poteſt appellari omiſſo medio, *num.* 56. Haud obſtante, quòd ſecùs ſit ab Imperatore, & cur? *n.* 57. Excipitur unicus caſus, in quo non appellatur ad Papam, *num.* 58. Etiam ad Legatum Papæ poteſt appellari immediatè, omiſſis mediis, *n.* 59. Ampliatur iſtud ad Patriarcham, *n.* 60. A ſubdelegato

delegato in totum appellatur ad primum delegantem; ſecùs, ſi ſubdelegans ſibi aliquid de juriſdictione reſervavit, *nu.* 61. A Vicario Generali Epiſcopi non appellatur ad Epiſcopum, ſed duntaxat ad Superiorem, non obſtante quacunque conſuetudine in contrarium, *nu.* 62. 63. Valet appellatio ad Superiorem omiſſis mediis, ubi id admittit conſuetudo, *n.* 64. Idem procedit ratione Privilegii, *n.* 65. *& ſeqq.* Scholares poſſunt ad Superiorem appellare omiſſo medio, *num.* 66. Simile Privilegium competit viduis, Pupillis, aliiſque miſerabilibus Perſonis, *num.* 67. Poteſt appellari ad Superiorem, quando Judex intermedius eſt inhabilis, putà, quia eſt excommunicatus, ſuſpenſus &c. *num.* 68. Aut ſuſpectus, ſicque recuſatus, *n.* 69. Vel abſens longo impedimento detentus, *n.* 70. Aut denegat juſtitiam, vel ſponte remittit cauſam ad Superiorem, *n.* 71. Item quando Epiſcopus litigat cum ſuo ſubdito, *n.* 72. Si per errorem ad Superiorem appellatur omiſſo medio, non vitiatur appellatio; ſecùs, ſi ad minorem, *num.* 73. Generaliter valet appellatio ad Superiorem omiſſo medio, ſi contrà eam pars adverſa non excipiat, *num.* 74. Appellatio ad Judicem ſuperiorem prævalet alteri, quæ facta eſt ad inferiorem, *n.* 78. Quid Juris, ſi uterque litigantium appellet, ſed ad diverſos Judices? *n.* 75. *& ſeqq.* Appellatio à Judice ſæculari ad Papam, de rigore Juris non tenet, *n.* 79. *& ſeqq.* Niſi Laici litigantes ſint de temporali juriſdictione Eccleſiæ, *n.* 81. De conſuetudine ſpeciali poteſt tenere appellatio à Judice ſæculari ad Papam, *num.* 79. *&* 82. Non tamen valet conſuetudo appellandi à foro Eccleſiaſtico ad ſæcularem, & cur? *num.* 83. Caſus in quibus videtur à Judice ſæculari provocari ad Eccleſiaſticum, referuntur, *n.* 84. ac reſolvuntur, *n.* 85. *& ſeqq.* Viduæ, Pupilli, & aliæ miſerabiles perſonæ rebus ſuis ſpoliatæ, poſſunt ſpoliatores ſuos convenire coram Judice Eccleſiaſtico, *num.* 86. *&* T. 2. *nu.* 154. *& ſeqq.* Appellatio regulariter eſt proponenda coram Judice *à quo*, T. 28. *nu.* 88. *& ſeqq.* Quid, ſi Copia Judicis *à quo* haberi nequeat, benè tamen Judicis, *ad quem*? *n.* 89. Quando cenſeatur copia Judicis non haberi? *num.* 90. Si neutrius Judicis copia haberi poteſt, ſufficit appellare coram viris honeſtis, *n.* 91. Quid agendum, ſi quis juſto metu impeditur quò minùs appellet? *nu.* 92. Non valet appellatio generalis ſuper omni cauſa vel gravamine, *num.* 93. Benè tamen appellatio generalis, quæ eſt reſtricta ad certam cauſam, *nu.* 94. Appellationis cauſa in ſpecie, an debeat exprimi per appellantem? *num.* 95. *& ſeqq.* Appellatio ab interlocutoria, vel gravamine extrajudiciali, debet fieri exprimendo cauſam in ſpecie, *num.* 96. Neque ſufficit eam duntaxat exprimere in genere, idque exemplificatur, *num.* 97. *&* 98. Appellans ab interlocutoria non poteſt alias cauſas in appellatione proſequi, quàm nominatim in ea expreſſas, *n.* 99. Nec tunc proceſſus primi Judicis poteſt juſtificari, vel impugnari ex actis novis, aut de novo producendis, *n.* 100. Regula illa quòd in appellatione ab interlocutoria debeat exprimi cauſa ipſius in ſpecie patitur plures limitationes, *n.* 101. *& ſeq.* Fallit enim in appellatione ab interlocutoria habente vim diffinitivæ, *nu.* 102. Fallit etiam in cauſis, in quibus proceditur ſummariter, ac de plano, *nu.* 103. Item quando cauſa gravaminis conſiſtit in mero jure, *num.* 104. Aut quando ea anteà non oppoſita, adhuc exprimitur ante elapſum decennium, *nu.* 105. Vel ſi de conſuetudine aliter ſit receptum, *n.* 106. Et quando nemine excipiente Judex defert tali appellationi, *num.* 107. Appellatio à ſententia diffinitiva non neceſſariò fit cum expreſſione cauſæ appellationis in ſpecie, *num.* 108. *& ſeqq.* Si ea fiat in continenti, ſufficit dicere, *Appello*, *n.* 108. Ratio diſparitatis inter appellationem à diffinitiva, & interlocutoria, quoad hoc, *n.* 109. *&* 110. Limitatur iſtud in certis caſibus, in quibus debet exprimi cauſa appellationis à diffinitiva, & quibus? *nu.* 111. 112. *& ſeqq.* Appellatio an neceſſariò debeat fieri in ſcriptis? *num.* 115. *& ſeqq.* Si fiat appellatio ab interlocutoria ad Papam, debet ea fieri in ſcriptis, *num.* 115. Utrum hoc ipſum requiratur in appellatione ab interlocutoria, ad Judices inferiores deducta? *num.* 116. *&* 117. Quòd ab interlocutoria debeat indiſtinctè appellari in ſcriptis, plures tradunt, *n.* 118. *&* 119. Exceptis nonnullis caſibus, *n.* 118. 102. *&* 103. *& ſeqq.*

Appellatio à ſententia diffinitiva poteſt fieri vel in continenti, ſive *ſtante pede*, *n.* 119. Vel ex intervallo; & ſic debet fieri in ſcriptis, &c. *num.* 120. Poteſt fieri non ſolùm per verbum, *Appello*, ſed etiam per verba æquipollentia; idque exemplificatur, *n.* 121. Imò poteſt etiam facto fieri, *num.* 122. Dummodò ſerventur ea, quæ cæteroquin ad appellationem requiruntur, *num.* 123. Appellationum fatalia quid ſint, & quotuplicia? *nu.* 152. *& ſeqq.* Vide infrà, ℣. *fatalia appellationum.* Appellationis effectus qui ſint? *nu.* 199. *& ſeqq.* Duplex principaliter eſt effectus, nimirum ſuſpenſivus, & devolutivus; quamvis non ſemper ambos operetur, *ibid.* Suſpenſivus in quo conſiſtat? *num.* 200. Operatur tria, & quæ? *num.* 201. Suſpendit pronunciatum, non verò extinguit, *n.* 202. Devolutivus quis? *n.* 203. Poſſunt diſtingui alii plures effectus, minùs tamen principales, *num.* 204. Putà, quòd poſſit impetrari Judex appellationis per Reſcriptum, *num.* 205. Quòd pendente appellatione nihil ſit innovandum, *n.* 206. Imò nec intrà decennium ad appellandum conceſſum, poſſit aliquid innovari, etiam antè factam appellationem, *n.* 207. Quòd ſuſpendat judicatum, *num.* 208. Atque reponat appellantem in priſtino ſtatu; & quomodo? *ibid.* Et quòd Judex *ad quem* debeat revocare, aut confirmare ſententiam Judicis, *à quo*, *num.* 209. Appellatio à ſententia diffinitiva, quando habeat, vel non habeat effectum ſuſpenſivum? *n.* 210. *& ſeq.* Regulariter ea habet effectum ſuſpenſivum, *num.* 210. Fallit iſtud in caſibus exceptis, ſeu in quibus Jura prohibent appellare, *n.* 211. Ac in appellatione à Cenſuris Eccleſiaſticis abſolutè prolatis, *num.* 212. *&* 213. Secùs, ſi appelletur à Cenſura ſolum comminata, vel lata ſub conditione, ſi antè hujus eventum appelletur, *num.* 214. Appellans in una cauſa, ſi committat grave crimen, poteſt de eo puniri per Judicem ordinarium *à quo*, *num.* 215. Sicut & appellans in una cauſa, v. g. civili, poteſt conveniri coram ordinario Judice, *à quo* in alia cauſa, *num.* 216. Niſi hunc recuſaverit ut ſuſpectum etiam in alia cauſa, *num.* 217. *& ſeqq.* Appellatio eadem non habet effectum ſuſpenſivum in iis quæ tendunt duntaxat ad faciliorem cauſæ exitum, *n.* 220. Sicut in nonnullis aliis caſibus, *num.* 221. Appellatio à ſententia interlocut. vel gravamine, an pariter habeat effectum ſuſpenſivum? *n.* 222. *& ſeqq.* Ea habet effectum ſuſpenſivnm reſpectu illius articuli, ſeu gravaminis, ſuper quo appellatum fuit, *n.* 222. Dummodò iſtud per Judicem *à quo* poſteà non revocetur, *num.* 223. An, ſi appelletur ſuper incidenti ſolùm, poſſit Judex à quo procedere in cauſa principali? *n.* 223. *& ſeqq.* Vide infrà, ℣. *Judex à quo.* Appellatio legitimè interpoſita parit etiam effectum devolutivum, *num.* 230. *& ſeqq.* Unde, quando appellatur à diffinitiva, Judex *ad quem* debet judicare, ac pronunciare; *Benè judicatum, malè appellatum*, aut è contrà, *num.* 231. Vel priorem ſententiam reformare, ei aliquid addendo, vel

vel detrahendo, &c. *num.* 232. Devolvuntur tunc ad Judicem *ad quem* tam cauſa principalis, quàm ejus acceſſoria, & conſequentia, *num.* 233. Utrum appellatio ab interlocutoria, vel gravamine devolvat cauſam principalem ad ſuperiorem Judicem, diſtinguendum eſt, *n.* 234. *& ſeqq.* Devolvit, ſi pronuncietur eſſe legitima, *num.* 234. Sin minùs, tunc Judex *ad quem* tenetur remittere cauſam principalem Judici *à quo*, *n.* 235. Dummodò Judex *à quo* non detulerit appellationi, *n.* 236. Quamvis etiam tunc Judex *ad quem* poſſit hanc remittere, *n.* 237. Executio ſententiæ in cauſa appellationis an ſpectet ad Judicem *ad quem*, vel *à quo*? *n.* 238. *& ſeqq.* Attentata, pendente appellatione quæ, & qualiter revocanda? *n.* 249. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Attentatorum nomine.* Appellatio per Jura denegatur litigantibus in pluribus caſibus, & quibus? *nu.* 263. Declarantur ſinguli caſus in ſpecie, *n.* 270. *& ſeq.* Vide ſuprà, ℣. *Appellare in quibus caſibus.* Appellatio eſt ſpecies defenſionis, *num.* 281. Et quomodo nihilominùs à Principe poſſit removeri? *ibid.* Clauſula, *Appellatione remotâ*, impedit appellationem, *n.* 279. *& ſeqq.* Soli Principi ſupremo competit delegare cauſam ſub clauſula, *Appellatione remotâ*, *n.* 280. Et quid de Legato à Latere? *ibid.* Clauſula, *Appellatione remotâ*, operatur plures effectus, & quos? *n.* 282. Judex datus ſub hac Clauſula poteſt exequi ſuam ſententiam, non obſtante appellatione, *num.* 283. Ac tenet excommunicatio ab eo lata in contumacem poſt appellationem ſuam, *num.* 284. Judex virtute dictæ clauſulæ non deferens appellationi, minimè punitur, *n.* 285. Clauſula, *Appellatione remotâ*, an operetur effectus ſuos in omnibus caſibus, & in quibus non? *num.* 287. *& ſeq.* Quale remedium competat illi, qui per ſententiam Judicis dati cum clauſula, *Appellatione remotâ*, ſentit ſe injuſtè gravatum? *n.* 293. *& ſeqq.* Appellatio, & Recuſatio æquiparantur, & quomodo? *nu.* 318. Conveniunt in nonnullis, *num.* 317. Differunt autem in pluribus, *n.* 319.

3. Appellatio contrà erectionem Monaſterii vel loci Religioſorum omnia ſuſpendit, T. 48. *n.* 235. Et in materia Aſyli, an concedatur Reo? T. 49. *n.* 201. Et poteſtati ſæculari? *n.* 202. *&* 220.

5. Appellatio quid operetur in cauſa Cenſuræ latæ, vel comminatæ? *T.* 39. *n.* 145. In proceſſu criminali, an, quando, & quomodo fieri, vel admitti poſſit, ac debeat? *T.* 1. *n.* 503. *& ſeqq.* Si manifeſtè eſt frivola, rejicitur, *ibid.* Non item, ſi eſt dubia, *n.* 504. Poteſt quivis pro Reo ſive præſente, ſive abſente appellare, *n.* 506. Ad quem, & quo ordine fieri debeat? *nu.* 507. Quid debeat facere Judex *à quo*, dum ei appellatio inſinuatur, *nu.* 508. frivolè appellanti dantur Apoſtoli refutatorii, *n.* 509. Ritè appellanti, Reverentiales, vel dimiſſoriales, *num.* 510. Appellatio poteſt etiam fieri coram honeſtis viris, vel per edictum, *num.* 511. Debet fieri debito tempore, *num.* 512. Poteſt tam à definitiva, quàm interlocutoria fieri, *n.* 513. Ea facta quid facere debeat Judex *à quo*? *num.* 514. Appellatio in proceſſu criminali facta, quomodo introduci, & poſt eam quid fieri oporteat, tam à Judice, quàm à Reo? T. 1. *n.* 516. *& ſeqq.*

R. J. Appellatio ſtante impedimento, non cenſetur deſerta, C. II. R. XLI. *n.* 5. Contrà Judicem datur non ſervato juris ordine in tortura procedentem, C. I. R. VI. *n.* 12. Appellationis fatalia etiam labuntur ex negligentia Procuratoris, licet ſine culpa domini, C. I. R. XXIII. *n.* 5. Appellans ſit Actor, C. II. R. XX. *n.* 9.

APPOSITIO.

3. Appoſitio manûs Pontificiæ, quid? T. 5. *nu.* 413.

Et quid Juris de ea in materia Beneficiorum? Vide *Beneficiorum Reſervatio ex affectione.*

APPREHENSIO.

2. Apprehenſio rerum vera, ſeu corporalis, quæ? T. 12. *n.* 108. *& ſeqq.* Apprehenſio ficta quæ, quibuſque modis fiat? *n.* 111. *& ſeqq.*

APPROBANS, APPROBATUS.

5. Approbans homicidium, Vide *Homicidium approbans.*

Approbatus ſemel ab Ordinario Regularis poteſt vel ex privilegio, vel ſaltem ex tacito conſenſu in quavis Diœceſi abſolvere ſæculares, ſi eſt in itinere & non in loco, ubi Epiſcopus exiſtit, T. 39. *n.* 259.

APUD.

2. *Apud*, Hæc dictio quandoque obtinet vim dictionis, *Coràm*, *T.* 12. *n.* 122.

AQUÆDUCTUS.

2. Aquæductus, ut eſt ſervitus ruſtica, quid? T. 26. *num.* 99.

ARBITER, ARBITRIUM, ARBITRARIA.

1. Arbiter generatim, quid? *T.* 43. *num.* 2. *&* 3. Et quomodo differat à Compoſitore amicabili? *num.* 4. Arbiter ſtrictè quid? *num.* 5. *&* 6. *& ſeqq.* Suſcipit partes Judicis, *num.* 7. Arbiter differt multipliciter ab Arbitratore, & quomodo? *num.* 8. *& ſeqq.* Arbiter procedit juris ordine ſervato, non Arbitrator, *num.* 9. Illius ſententia dicitur *Arbitrium*, ſive *Laudum*, hujus Arbitramentum, *n.* 12. Arbitrorum duplex eſt genus, nempè Arbitri juris ſeu neceſſarii, & Arbitri voluntarii, ſeu Compromiſſarii, qui? T. 43. *num.* 13. *& ſeqq.* Multiplex inter hos eſt differentia, *n.* 16. *& ſeqq.* A ſententia Arbitrorum juris poteſt appellari, non item Compromiſſariorum, & cur? *num.* 17. Illi habent quamdam Juriſdictionem, *n.* 18. Iſti duntaxat notionem, *num.* 19. Arbitri juris compelli poſſunt ad ſuſcipiendum munus, non ſic compromiſſarii, *n.* 20. Juriſdictio Arbitrorum juris an ſit ordinaria, vel delegata? *num.* 18. *&* 21. Arbitria ſunt redacta ad formam judiciorum, & quomodo? *num.* 22. *&* 23. Arbiter an, & in quibus differat à Judice? *n.* 21. *& ſeqq.* Laudum Arbitri non infamat, benè tamen ſententia Judicis, *num.* 30. Qui poſſint compromittere in Arbitros, necne? *num.* 32. *& ſeqq.* Arbitri qui poſſint, vel non poſſint eſſe? *T.* 43. *n.* 38. Edictum de Arbitris eſt prohibitorium, undè Arbitri eſſe poſſunt, qui non reperiuntur prohibiti, *num.* 38. Arbiter eſſe nequit furioſus, mutus, ſurdus, Pupillus, & minor viginti annis, niſi habeat poteſtatem judicandi, *nu.* 39. Quid de Religioſo, *num.* 40. Fœmina non poteſt eſſe Arbitrix, *num.* 41. Exceptis certis caſibus, *num.* 42. Benè tamen Arbitratrix, *nu.* 43. Laicus in cauſa ſpirituali an poſſit eſſe Arbiter? *n.* 44. Et quid de cauſis civilibus Clericorum? *num.* 45. Differentia inter prorogationem juriſdictionis Laici in Clericum, & inter compromiſſum hujus in ipſum, *num.* 46. In Judicem poteſt compromitti, tanquam in Arbitrum, *num.* 47. Solvitur inſtantia, *num.* 48. Poteſt compromitti in unum, duos, vel plures Arbitros, *num.* 49. Conſultius tamen eſt, ut impari numero aſſumantur, *num.* 50. Et tunc ſtatur ſententiæ majoris partis concordantis, *num.* 51. Si ipſi omnes diſcordent in taxanda aliqua quantitate, obtinebit minima quantitas pronunciata, *n.* 52. *&* 53. An valeat compromiſſum taliter in duos Arbitros factum, ut, ſi ipſi diſcordent, ſibi tertium adjungant? *num.* 54. *& ſeqq.* Arbiter an poſſit vices

 ſuas